Dosarul nr. 2-210520-12-2c-08042021
(2c-983/21)

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

07 octombrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul centru)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Octavian Dvornic
Grefier Caraman Adriana, Odajiu Daniela

a examinat în sediul instanţei de judecată, în şedinţa de judecată publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Apă-Canal Chișinău” către SA „Vetropack Chișinău” privind încasarea datoriei și cheltuielile de judecată și cauza conexă la acțiunea înaintată de „Vetropack Chișinău” către SA „Apă-Canal Chișinău” privind anularea avizului de deconectare, încasarea taxei de stat,-

a constatat:

Argumentele participanților la proces

La 07 aprilie 2021, „Apă Canal Chișinău” SA a înaintat o cererea de chemare în judecată împotriva ÎM ”Glass Container Company” SA (actual ”Vetropack Chișinău” SA) solicitând încasarea datoriei în mărime de 3 831 468,84 lei cu titlu de compensații pentru depășirea concentrației maxim admisibile a poluanților în apele uzate evacuate și a cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat în mărime de 50 000 lei.

Cauza respectivă a fost repartizată aleatoriu prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor judecătorului Octavian Dvornic, iar prin încheierea nr. 2c-983/21 din 12 aprilie 2021 cauza a fost acceptată spre examinare și fixată ședință de judecată.

Astfel în motivarea acțiunii a indicat faptul că la data de 30.06.1999, S.A. „Apă-Canal Chişinău” și Î.M. „Glass Container Company” S.A. au încheiat Contractul pentru livrarea apei şi recepționarea apelor uzate nr.5-655-33.

Potrivit prevederilor pct. 3.1.3 al Contractului vizat, prevede obligația Operatorului de a recepționa în rețeaua de canalizare apele uzate deversate de pârâtă, ce corespund normativelor concentrației maxim-admisibile a substanțelor poluante, reglementate de Regulile de recepționare a apelor uzate industriale în sistemul de canalizare, al or. Chişinău” şi alte documente normative.

În conformitate cu pct. 3.2.3 din Contract, pârâta îşi asumă obligația de a nu depăşi normativele concentraţiei maxim-admisibile de poluare a apelor uzate la scurgere în sistemul municipal de canalizare stabilite, conform Regulilor de recepționare a apelor industriale în sistemul de canalizare din or. Chişinău.

Conform pct. 3.2.1 al Contractului încheiat, Î.M. „Glass Container Company” S.A. are obligația de a achita costul apei consumate şi evacuarea apei uzate, iar în cazul depăşirii concentrației maxim-admisibile pentru apele uzate evacuate plata pentru apa livrată și recepționarea apelor uzate se va efectua conform tarifelor diferențiate.

Pe durata relațiilor contractuale, S.A. ”Apă-Canal Chişinău” a prelevat sistematic probe de ape uzate, în scopul verificării respectării a condițiilor de deversare a apelor uzate în rețeaua

publică de canalizare, iar în baza rezultatelor de laborator s-a constatat, că pârâta deversează ape uzate, ce depăşesc normativele concentraţiei maxim admisibile a substanţelor poluante (CMA).

Astfel, potrivit pct.5.4 al Contractului nr.5-655-33 din 30.06.1999, au fost calculate plăți suplimentare, calculate pentru depăşirea concentraţiei maxim-admisibile a poluanților în apele evacuate.

Ca rezultat al neexecutării obligațiunilor contractuale, Î.M.„Glass Container Company" S.A. a acumulat o datorie debitorială față de S.A." Apă-Canal Chişinău" pentru depăşirea concentrațiilor maxim-admisibile în apele evacuate, în mărime de 3 204 187,81 lei, şi penalitate în mărime de 627 281,03 lei calculată conform pct. 5.2. al contractului, pentru perioada 06.2017-01.2021, iar în total, datoria constituie 3 831 468,84 lei.

În scopul redresării acestui litigiu, pârâtei i-a fost expediată prin intermediul unei scrisori recomandate reclamaţia nr.05/4.1-163 din 18.03.2021, care a rămas fără soluționare.

Se mai menționează în cerere că potrivit prevederilor art. 22 alin. (1) al Legii privind serviciul public de alimentare cu apă şi de canalizare nr. 303/13.12.2012, cantitatea de substanțe poluante în apele uzate evacuate sistemele publice de canalizare trebuie să nu depăşească concentraţia maxim admisibilă. Apele uzate trebuie să corespundă prevederilor actelor normative în vigoare şi ale contractului de furnizare/prestare serviciului, astfel încât prin natura, cantitatea ori calitatea lor să nu conducă la: a) degradarea construcţiilor şi instalațiilor componente ale sistemelor centralizate publice de canalizare; b) diminuarea capacității de transport a rețelelor şi a canalelor colectoare; c) perturbarea funcţionării normale a stației de epurare, cauzată de depășirea debitului şi a încărcării sau de inhibarea proceselor de epurare; d) apariția unor pericole pentru igiena şi sănătatea populației sau a personalului în procesul de exploatare a sistemului; e) apariția pericolelor de explozie.

Potrivit pct. 65 lit. j) al Regulamentului cu privire la serviciul public de alimentare cu apă şi canalizare aprobat prin Hotărârea Consiliului de Administrare al ANRE nr. 271/2015 din 16.12.2015 (in vigoare până 01.05.2020), consumatorul este obligat să nu evacueze spre deversare în sistemul public de canalizare substanțe interzise de actele normative în vigoare şi care pot avaria rețeaua publică de canalizare sau pot afecta funcționarea instalațiilor de epurare a apelor uzate şi să nu admită deversarea apelor uzate cu concentrația poluanților care depăşeşte concentrația maxim admisibilă a poluanților în apele uzate.

Totodată, pct. 65 lit. v) al Regulamentului, consumatorul este obligat să respecte condițiile de deversare a apelor uzate să nu evacueze în sistemul public de canalizare a substanțelor interzise spre deversare şi care pot provoca avarii ale rețelelor sau pot afecta funcţionarea instalațiilor de epurare.

Pct. 4.2.12. al Regulamentului de organizare şi funcționare a serviciilor publice de alimentare cu apă şi de canalizare din municipiul Chişinău aprobat prin Decizia Consiliului Municipal nr.5/4 din 25.03.2008 prevede că, evacuarea în rețeaua de canalizare sau direct în stațiile de epurare apelor uzate care prin cantitatea, conţinutul, dimensiunea sau combinarea reziduurilor şi substanţelor de orice natură şi în orice stare (solidă, lichidă, gazoasă, în suspensie sau coloidală) degradează construcţiile şi instalațiile rețelei de transport, ale stațiilor de epurare şi ale echipamentelor asociate, precum şi în cazul în care diminuează capacitatea de transport şi/sau perturbează procesele de epurare din stuțiile de epurarc, atrage în sarcina consumatorului suportarea costurilor suplimentare pentru refacerea sistemului de canalizare şi epurare afectat, precum și pentru retehnologizarea proceselor din stațiile de epurare.

Conform pct. 67 lit. j) al Hotătârii ANRE ur. 355/2019 diu 27.09.2019 (în vigoare din 01.05.2020) cu privire la aprobarea Regulamentului-cadru de organizare şi funcționare a

serviciului public de alimentare cu apă şi de canalizare, prevede obligaţia consumatorului să nu evacueze spre deversare în sistemul public de canalizare substanţe interzise de actele normative şi care pot avaria reţeaua publică de canalizare sau pot afecta funcţionarea instalaţiilor de epurare a apelor uzate şi să nu admită deversarea apelor uzate cu concentraţia poluanţilor care depăşeşte concentraţia maxim admisibilă a poluanţilor în apele uzate.

În conformitate cu prevederile art.47 lit. (b) al Legii privind protecţia mediului înconjurător nr. 1515-XII din 16.06.1993, agenţii economici, indiferent de forma de proprietate, care folosesc resursele acvatice şi care evacuează ape uzate sunt obligaţi sa asigure preepurarea apelor reziduale la nivelul standartelor stabilite înainte de deversarea acestora în reţeaua de canalizare a localităţii.

Potrivit pct. 10 Hotărârii de Guvern nr. 950 din 25.11.2013 pentru aprobarea Regulamentului privind cerinţele de colectare, epurare şi deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare şi/sau în corpuri de apă pentru localităţile urbane şi rurale (până la modificările operate din 13.04.2020) prevede că, consumatorii, alţii decît cei casnici, au obligaţia epurării locale a apelor uzate, astfel încît în punctul de control să fie asigurată respectarea condiţiilor prevăzute în avizul de branşare/racordare eliberat de operator, în contractul de furnizare a serviciilor, precum şi în normativele de evacuare, cu respectarea CMA.

Pct. 11 al Hotărârii de Guverm nr. 950 din 25.11.2013 prevede că, în situaţia în care apele uzate industriale sînt evacuate direct în reţeaua de canalizare, se interzice descărcarea de substanţe periculoase şı prioritar periculoase, prevăzute în normativele de evacuare (CMA) anexa nr. 1 la prezentul Regulament.

Prevederile art. 22 alin. 18 din Legea nr. 303/2013 stabileşte că, în cazul în care volumul substanţelor în suspensie, consumul biochimic de oxigen pentru 5 zile (CBO5), precum şi alţi indicatori depăşesc normativele aprobate în modul stabilit de legislaţie sau în acordul de preluare, se aplică plăţi suplimentare proporţionale depăşirii concentraţiilor maxim admisibile, conform Regulamentului privind cerinţele de colectare, epurare şi deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare şi/sau în corpuri de apă pentru localităţile urbane şi rurale.

Mai menţionează reclamantul că potrivit art. 25 alin. (1) al Legii serviciilor publice de gospodărie comunală nr.1402/2002, persoanele fizice şi juridice care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sînt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator şi consumator.

Potrivit art.17 al Legii privind serviciul public de alimentare cu apă şi de canalizare nr.303/13.12.2012 prevede obligaţia consumatorului să respecte prevederile contractului încheiat a actelor legislative şi ale altor acte normative în domeniu, să achite, în termenele stabilite, facturile pentru serviciul public de alimentare cu apă potabilă, de canalizare şi/sau de epurare a apelor uzate.

Astfel, reclamantul îşi întemeiază acţiunea în baza art. 10 alin. (1), art. art.774 alin.(1), 776, 1027 alin. (1),(2) Cod civil, art. 25 din Legea serviciilor publice de gospodărire comunală nr. 1402-XV din 24.10. 2002, art.17 al Legii privind serviciul public de alimentare cu apă şi de canalizare nr 303/13.12.2012.

În cadrul examinării cauzei pîrîtul ÎM„Glass Container Company" SA s-a reorganizat prin absorbţie în „Glass Container Company" SA, simultan înregistrînd noua denumire „Vetropack Chişinău" SA.

Pe parcursul examinării cauzei reclamantul "Apă Canal Chişinău" SA a depus cerere de concretizare a acţiunii solicitând încasarea de la "Vetropack Chişinău" SA a datoriei în mărime

de 2 894 138,55 lei formate cu titlu de plăți suplimentare, penalități în mărime de 484 477,52 lei calculate pentru perioada 06.2017-09.2021 și a cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat în mărime de 50 000 lei.(f.d. 62-63, vol II)

Ulterior la 7 martie 2023, ”Vetropack Chișinău” SA a înaintat o cererea de chemare în judecată împotriva ”Apă Canal Chișinău” SA cu privire la anularea avizului de deconectare nr. 2761 din 20.02.2023 și încasarea cheltuielilor de judecată.

Potrivit programului integrat de gestionare a dosarelor, cauza nominalizată a fost repartizată judecătorului Holban Vladislav, iar prin încheierea din 14 decembrie 2023 s-a dispus conexarea cauzei civile nr. 2c-587/23 intentată la cererea de chemare în judecată depusă de ”Vetropack Chișinău” SA împotriva ”Apă Canal Chișinău” SA cu privire la anularea avizului de deconectare nr. 2761 din 20.02.2023 și încasarea cheltuielilor de judecată cu cauza civilă nr. 2c-983/21 intentată la cererea ”Apă Canal Chișinău” SA împotriva ”Vetropark Chișinău” SA cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, aflată spre examinare la judecătorul Octavian Dvornic, atribuindu-se un singur număr 2c-983/21.

Ca urmare în susținerea acțiunii ”Vetropack Chișinău” SA a menționat faptul că la data de 30.06.1999, între S.A. ”Apă-Canal Chișinău” și Î.M. ”Glass Container Company” S.A. (în prezent S.A. „Vetropack Chișinău”), a fost semnat Contractul pentru livrarea apei și recepționarea apelor uzate nr. 5-655-33.

Ulterior, între S.A. ”Apă-Canal Chișinău” și Î.M. ”Glass Container Company” S.A. (în prezent S.A. „Vetropack Chișinău”), la data de 07.07.2010, a fost încheiat Contractul nr. 20-13/18085 privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți.

Potrivit pct. 2.1. din Contractul nr. 20-13/18085 din 07.07.2010: S.A. ”Apă-Canal Chișinău” recepționează și epurează apele uzate deversate de la ”Client” cu concentrații majorate ale poluanților, până la indicii Concentrațiilor Maxim Admisibile (CMA) ale substanțelor poluante.

Deci, S.A. ”Apă-Canal Chișinău” s-a obligat să epureze apele uzate poluate, astfel încât să aducă aceste ape la nivelul de poluanți potrivit indicilor concentrațiilor maxim admisibile ale acestora în apă.

În același context, menționează că la capitolul 4 din Contractul nr. 20-13/18085 din 07.07.2010 era reglementată modalitatea de calcul a plății și anume, potrivit pct. 4.1. se menționează că: ”Calculul plății pentru recepționarea și epurarea apelor uzate deversate de la ”Client” cu concentrații majorate ale poluanților se efectuează, lunar, pentru volumul de ape uzate deversate prin intermediul evacuatoarelor din str. Uzinelor, 201, mun. Chișinău cu coeficientul 0,35 la tarif. ”

Totuși, Î.M. ”Glass Container Company” S.A. (în prezent S.A. „Vetropack Chișinău”) la data de 27.03.2017 a recepționat Scrisoarea nr. 1200/3745 din 23.03.2017 prin care agentului economic i-a fost adus la cunoștință faptul că:”(...) începând cu 01.05.2017, Contractul privind recepționarea si preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți nr. 20-13/18085 din 07.07.2010 se reziliază.

Totodată, fără a aduce atingere clauzelor Contractului de furnizare a serviciului alimentare cu apă și de evacuare a apelor uzate, vă atenționăm, că din data de 01.05.2017, raporturile de recepționare si evacuare a apelor uzate vor fi reglementate suplimentar prin semnarea unui acord bilateral, întocmit în conformitate cu prevederile legislației mediului, inclusiv Regulamentul privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare și/sau în corpuri de apă pentru localitățile urbane și rurale, aprobat prin HG nr. 950 din 25.11.2013, în care vor fi stabilite condițiile de deversare a apelor uzate în sistemul public de canalizare (...).

În acest context, menționează că ulterior rezilierii Contractului nr. 20-13/18085 din 07.07.2010, un nou acord bilateral suplimentar prin care să fie reglementate raporturile de recepționare și evacuare a apele uzate nu a mai fost semnat.

Prin urmare, raporturile juridice între părți au continuat să fie reglementate de Contractul nr. 5-655-33 din 30.06.1999.

Potrivit pct. 3.2.3 din Contractul nr. 5-655-33 din 30.06.1999 este stabilită: obligația abonatului de a nu depăși normativele concentrației maxim-admisibile de poluare a apelor uzate la scurgerea în sistemul municipal de canalizare, stabilite pentru ”Abonat” conform ”Regulilor de recepționare a apelor industriale în sistemul de canalizare a or. Chișinău.

Pct. 5.4 din Contractul nr. 5-655-33 din 30.06.1999 prevede că SA ”Apă-Canal Chișinău” aplică o plată majorată în caz de depășire a concentrației maxim-admisibile a poluanților în apei evacuate, conform actelor legislative în vigoare.

Atrage atenția asupra faptului că în Contractul dat nu este stabilită nici o indicație asupra faptului car va fi plata majorată, ce coeficient se va aplica, în ce condiții și termen se va presta un asemenea serviciu.

În pofida acestui fapt, la data 7 aprilie 2021, S.A. „Apă-Canal Chișinău” s-a adresat în instanță cu o cerere de chemare în judecată împotriva Î.M. „Glass Container Company” S.A. (în prezent S.A. „Vetropack Chișinău”) cu privire la încasarea datoriei, solicitând inițial încasarea de la Î.M. „Glas Container Company” S.A. (în prezent S.A. „Vetropack Chișinău”) a sumei debitoare cu titlu de plăți suplimentare pentru depășirea concentrației maxim admisibile a poluanților în apele uzate evacuate îi mărime de 3 831 468,84 lei, formată din datoria de bază în mărime de 3 204 187,81 lei și penalitate în mărime de 627 281,03 lei, pentru perioada iunie 2017-ianuarie 2021.

Ulterior, la data de 05.10.2021, S.A. ”Apă-Canal Chișinău” a înaintat instanței o cerere cu privire Ia concretizarea cerințelor, solicitând micșorarea cuantumului acțiunii.

Totodată, la data de 31.01.2023, S.A. ”Apă-Canal Chișinău” a înaintat o nouă cerere de concretizare cerințelor prin care a solicitat majorarea cuantumului acțiunii, după cum urmează: încasarea sumei debitoare în mărime de 2 894 138,55 lei cu titlu de plăți suplimentare, încasarea sumei de 484 477,52 lei cu titlu de penalități și încasarea taxei de stat în mărime de 50 000 lei.

Nefiind de acord cu solicitările S.A. „Apă-Canal Chișinău”, considerând că acțiunea este neîntemeiată, S.A „Glass Container Company” (în prezent S.A. „Vetropack Chișinău”) a depus o referință prin care a explicat detaliat faptul că plățile suplimentare calculate de S.A. „Apă-Canal Chișinău” în acțiune inițială sunt ilegale și nefondate, din care cauză acțiunea urmează a fi respinsă.

Mai mult, S.A. „Vetropack Chișinău” a constatat că acțiunea este tardivă în parte, formulând o cerere privind ridicarea excepției de tardivitate în partea în care se solicită încasarea datoriei format în baza următoarelor facturi fiscale:

Factura fiscală AAB nr. 4705001 din 30.06.2017, cu termenul de achitare la data de 15.07.2017;
Factura fiscală AAB nr. 5812266 din 31.07.2017, cu termenul de achitare la data de 15.08.2017;
Factura fiscală AAB nr. 5819442 din 30.08.2017, cu termenul de achitare la data de 14.09.2017;
Factura fiscală AAB nr. 9102053 din 29.09.2017, cu termenul de achitare la data de 14.10.2017;
Factura fiscală AAD nr. 0245800 din 31.10.2017, cu termenul de achitare la data de 15.11.2017;
Factura fiscală AAD nr. 3922574 din 30.11.2017, cu termenul de achitare la data de 15.12.2017;
Factura fiscală AAD nr. 3931145 din 29.12.2017, cu termenul de achitare la data de 13.01.2017;
Factura fiscală AAD nr. 5092008 din 31.01.2018, cu termenul de achitare la data de 02.03.2018;
Factura fiscală AAD nr. 7280574 din 28.02.2018, cu termenul de achitare la data de 21.03.2018.

În continuare, menționează că în pofida existenței unui litigiu pe rol cu privire la temeinicia sumelor solicitate spre încasarea de către S.A. „Apă-Canal Chișinău” de la S.A. „Vetropack-Chișinău”, la data de 20.02.2023, S.A. „Vetropack Chișinău” a recepționat Avizul de deconectare nr. 2761 din 20.02.2023 emis de S.A. „Apă-Canal Chișinău”.

Potrivit Avizului de deconectare, S.A. „Apă-Canal Chișinău” a adus la cunoștința S.A. „Vetropack Chișinău” că în conformitate cu prevederile pct. 145 lit. e) din Regulamentul de organizare și funcționare a serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare din mun. Chișinău, aprobat prin Decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 14/11 din 11 august 2020, urmează să deconecteze instalațiile interne de alimentare cu apă și/sau canalizare de la sistemul public de alimentare cu apă și/sau de canalizare, din motivul neachitării facturii fiscale pentru serviciul de canalizare în cazul depășirii normelor CMA în sumă de 2 899 715,68 lei (inclusiv penalitate 484 477,52 lei) în decurs de 10 zile de la data-limită de plată indicată în factură.

După recepționarea Avizului în cauză, la data de 24.02.2023, S.A. „Vetropack Chișinău” a depus la sediul pârâtului o cerere cu privire la retragerea/anularea Avizului de deconectare nr. 2761 din 20.02.2023.

Reieșind din faptul că până în prezent S.A. „Apă-Canal Chișinău” nu a expediat un răspuns cu privire la cererea depusă, considerând Avizul de deconectare nr. 2761 din 20.02.2023 ca fiind ilegal, S.A. „Vetropack Chișinău” depune prezenta cerere de chemare în judecată prin care solicită instanței anularea acestuia și aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii.

Astfel, menționează că prin Avizul de deconectare nr. 2761 din 20.02.2023, emis de S.A. „Apă-Canal Chișinău” se încalcă flagrant drepturile S.A. „Vetropack Chișinău”, iar potrivit art. 16 alin. (1) lit. b) din Codul Civil, apărarea dreptului civil se face prin suprimarea acțiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui.

Atrage atenția că pct. 145 din Regulamentul de organizare și funcționare a serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare din mun. Chișinău, aprobat prin Decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 14/11 din 11 august 2020 (în continuare în text Regulament) reglementează exhaustiv următoarele cazuri în care operatorul are dreptul să suspende furnizarea apei consumatorului sau recepționarea apelor uzate de la consumator, prevenind în prealabil consumatorul.

Aceleași temeiuri de deconectare sunt reglementate și de pct. 145 din Regulamentul-cadru de organizare și funcționare a serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare, aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 355 din 27.09.2019.

Astfel, reieșind din pct. 145 din cele două Regulamente, reținem că S.A. „Vetropack Chișinău” nu se află în nici unul dintre cazurile reglementate expres și exhaustiv de acest punct.

Prin urmare, devin aplicabile prevederile pct. 148 din același Regulament: „Este interzisă deconectarea instalațiilor interne de apă și de canalizare ale consumatorului de la sistemul public de alimentare cu apă și de canalizare în alte cazuri decât cele prevăzute în prezentul Regulament.”

În speță, temeiul care se invocă în Avizul de deconectare, și anume neachitarea de către consumator a facturii pentru serviciul public furnizat/prestat de operator în decurs de 10 zile de la data-limită de plată indicată în factură, este inaplicabil din simplul motiv că S.A. „Vetropack Chișinău” nu are nici o datorie față de S.A. „Apă-Canal Chișinău” pentru serviciul de alimentare

cu apă și canalizare.

Sumele indicate în Avizul de deconectare în mărime de 2 899 715,68 lei (inclusiv penalitate 484 477,52 lei), solicitate de S.A. „Apă-Canal Chișinău” cu titlu de plăți suplimentare pentru depășirea concentrațiilor maxim admisibile (CMA) a poluanților în apele uzate nu sunt recunoscute de S.A. „Vetropack Chișinău” așa cum acestea au fost calculate și se solicită a fi încasate în mod ilegal.

Mai mult, aceste sume pretinse a fi restante nu sunt certe.

Astfel, statuează că facturile fiscale pe care își întemeiază S.A. „Apă-Canal Chișinău” pretențiile și în baza cărora a emis Avizul de deconectare au fost emise în mod ilegal, abuziv și fără nici un suport juridic, ori la momentul calculării acestor plăți suplimentare, raporturile juridice dintre părți nu erau guvernate de un contract privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți, care să prevadă în mod expres modalitatea de calcul pentru recepționarea și epurarea apelor uzate deversate de la client cu concentrații majorate ale poluanților.

Prin urmare, reține că prin emiterea Avizului de deconectare nr. 2761 din 20.02.2023, S.A. „Apă- Canal Chișinău” nu încearcă decât să determine în mod forțat reclamantul S.A. „Vetropack Chișinău” să recunoască o datorie inexistentă.

Consideră că un asemenea comportament al pârâtului este de rea-credință, iar Avizul de deconectare nu corespunde prevederilor legislației în vigoare, din care cauză urmează a fi anulat de instanța de judecată.

Aduce la cunoștința instanței de judecată că la data de 28 iunie 2018, S.A. „Apă-Canal Chișinău” a mai depus o cerere de chemare în judecată împotriva Î.M. „Glass Container Company” S.A. (în prezent S.A. „Vetropack Chișinău”) cu privire la încasarea în beneficiul său de la ÎM „Glass Container Company” SA (în prezent S.A. „Vetropack Chișinău”) a sumei datorate în mărime de 1 800 701, 63 lei și a penalității în sumă de 207 793, 54 lei, iar în total suma de 2 008 495,17 lei și compensarea cheltuielilor de judecată pentru achitarea taxei de stat în mărime de 50 000 lei.

Astfel indică faptul că, examinând cererea de chemare în judecată depusă de S.A. „Apă-Canal Chișinău” la data de 28 iunie 2018, Judecătoria Chișinău, sediul Centru a constatat că reclamanta nu a prezentat probe pertinente care ar demonstra obligația pârâtei de a achita suma pretinsă, probe care ar arăta cum s-au calculat tarifele diferențiate, or, facturile dețin diferiți coeficienți, reclamanta aplicând tarife diferențiate, din care considerente instanța a respins cerința cu privire la încasarea datoriei în mărime de 1 800 701, 63 lei. În ceea ce privește cerința de încasare a penalității, instanța a reținut că pe cale de consecință aceasta la fel urmează a fi respinsă, or, penalitatea se încasează, în cazul neexecutării obligației.

Susține că, la data de 14 iunie 2019, Judecătoria Chișinău, sediul Centru, a pronunțat Hotărârea nr. 2c-245/2018, prin care a respins cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău” împotriva întreprinderii Municipale „Glass Container Company” Societate pe Acțiuni (în prezent S.A. „Vetropack Chișinău”) cu privire la încasarea datoriei, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Remarcă că S.A. „Apă-Canal Chișinău” a atacat cu apel Hotărârea menționată, însă instanța de apel a constatat că cererea de chemare în judecată fusese depusă de o persoană

neîmputernicită, din care cauză Curtea de Apel Chișinău, prin Decizia nr. 2ac-639/19 din 12 decembrie 2019 a decis casarea Hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 iunie 2019 și scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată depusă de S.A. ”Apă-Canal Chișinău” către Î.M. „Glass Container Company” S.A. (în prezent S.A.„Vetropack Chișinău”) cu privire la încasarea datoriei, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată.

Cu toate acestea, urmează a fi avute în vedere raționamentele Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, ori Hotărârea a fost casată din circumstanțe care nu au legătură cu legalitatea și temeinicia acesteia.

În altă ordine de idei, atrage atenția că la data de 16 ianuarie 2019, Î.M. „Glass Container Company” S.A. (în prezent S.A. „Vetropack Chișinău”) a depus cerere de chemare în judecată către S.A. „Apă-Canal Chișinău” cu privire la contestarea actelor administrative. Astfel, Î.M. „Glass Container Company” S.A. (în prezent S.A. „Vetropack Chișinău”) a solicitat anularea actului de deconectare a instalațiilor de utilizare din 20.11.2018 emis de S.A. „Apă-Canal Chișinău”, anularea răspunsurilor la cererile prealabile înaintate de Î.M. „Glass Container Company” S.A. (în prezent S.A. „Vetropack Chișinău”), precum și anularea facturii fiscale nr. AAF 314876 din 31.10.2018, facturii fiscale nr. AAF 9419238 din 29.01.2019, facturii fiscale nr. AAG 1185937 din 27.02.2019 și a facturii fiscale nr. AAG 3088175 din 29.03.2019, emise de „Apă- Canal Chișinău” SA în privința SA „Glass Container Company” (în prezent S.A. „Vetropack Chișinău”).

Mai menționează faptul că examinând cauza, Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, a pronunțat Hotărârea nr. 3-129/2019 din 9 iulie 2020 prin care a hotărât: „Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de SA „Glass Container Company” către SA „Apă-Canal Chișinău” cu privire la contestarea actelor administrative. Se anulează răspunsurile SA „Apă - Canal Chișinău” din 17.12.2018 la cererea prealabilă depusă de SA „Glass Container Company” la data de 21.11.2018 cu privire la anularea actului de deconectare a instalațiilor de utilizare din 20.11.2018; din 17.12.2018 la cererea prealabilă depusă de SA „Glass Container Company” la data de 26.11.2018 cu privire la anularea Facturii Fiscale nr. AAF 314876 din 31.10.2018; din 13.03.2019 la cererea prealabilă înaintată de SA „ Glass Container Company ” la data de 18.02.2019 cu privire la anularea facturii fiscale nr. AAF 9419238 din 29.01.2019; din 16.04.2019 la cererea prealabilă înaintată de SA „Glass Container Company” la data de 01.04.2019 cu privire κ anularea facturii fiscale nr. AAG 1185937 din 27.02.2019; din 14.05.2019 la cererea prealabilă înaintata de SA „Glass Container Company” la data de 02.05.2019 cu privire la anularea facturii fiscale nr. AAG 3088175 din 29.03.2019. Se anulează Factura Fiscală nr. AAF 314876 din 31.10.2018, Factura Fiscală nr. AAF 9419238 din 29.01.2019, Factura Fiscală nr. AAG 1185937 din 27.02.2019, Factura Fiscală nr. AAG 3088175 din 29.03.2019, emise de „Apă-Canal Chișinău” SA în privința SA „ Glass Container Company”. Se anulează actul de deconectare a instalațiilor de utilizare din 20.11.2018 emis de „Apă-Canal Chișinău” SA în privința SA ”Glass Container Company”.

Remarcă că Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani nr. 3-129/2019 din 9 iulie 2020 a rămas definitivă și irevocabilă prin Decizia Curții de Apel Chișinău nr. 3a-1162/20 din 2 martie 2021, prin care s-a respins apelul declarat de S.A. „Apă-Canal Chișinău” și s-a menținut hotărârea primei instanțe, precum și prin încheierea Curții Supreme de Justiție nr. 3ra-641/21 din

28 iulie 2021, prin care recursul depus de S.A. „Apă-Canal Chișinău” a fost declarat inadmisibil.

Reieșind din cele menționate, observă că instanțele de judecată deja s-au expus cu privire la ilegalitatea și netemeinicia calculării tarifelor diferențiate pentru depășirea concentrațiilor maxime admisibile în apele uzate, reținând argumentele expuse în prezenta cerere de chemare în judecată.

Se mai notează că contractul nr. 5-655-33 din 30.06.1999 nu reglementează recepționarea și epurarea/preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți și nici condiții de stabilire a tarifului diferențiat (majorat).

Menționează că potrivit art. 22 alin. (14) din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare nr. 303 din 13.12.2013 (până la modificările intrate în vigoare la data de 08.03.2019): ”În cazul în care condițiile de evacuare a apelor uzate în rețeaua publică nu pot fi îndeplinite din punct A vedere economic sau tehnologic, agentul economic prezintă operatorului argumentarea respectivă, ci indicarea cauzelor neîndeplinirii condițiilor de deversare. Argumentarea se examinează de către operate în termen de 10 zile, luându-se decizia de încheiere cu agentul economic a unui contract de evacuare a apelor uzate supraîncărcate la tarife majorate. Contractul poate fi încheiat numai în cazul în care stații de epurare a apelor uzate dispune de rezerve necesare pentru a efectua epurarea, ținând cont de indicator: respectivi, dacă nu se aduc prejudicii funcționării normale a rețelelor și instalațiilor de epurare și sa asigură respectarea condițiilor de calitate stabilite pentru evacuarea apelor uzate epurate în emisar.”

După modificările intrate în vigoare la data de 08.03.2019, norma de la art. 22 alin. (14) din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare nr. 303 din 13.12.2013 are următoarea redacție , în cazul în care condițiile de evacuare a apelor uzate în rețeaua publică nu pot fi îndeplinite din punct de vedere economic sau tehnologic, agentul economic prezintă operatorului argumentarea de rigoare, cu indicarea cauzelor neîndeplinirii condițiilor de deversare. Argumentarea se examinează de către operator în termen de 10 zile, luîndu-se decizia de încheiere sau de refuz al încheierii cu agentul economic a unui contract de evacuare a apelor uzate supraîncărcate, pe perioadă determinată, cu aplicarea, la tariful pentru serviciul public de canalizare și epurare a apelor uzate, a coeficientului stabilit pentru încărcarea suplimentară cu volume de ape uzate și/sau poluanți ce depășesc concentrația maxim admisibilă. Contractul poate fi încheiat numai în cazul în care stația de epurare a apelor uzate dispune de rezervele necesare pentru a efectua epurarea, ținînd cont de indicatorii respectivi, dacă nu se aduc prejudicii funcționării normale a rețelelor și instalațiilor de epurare și se asigură respectarea condițiilor de calitate stabilite pentru deversarea apelor în emisar. ”

Potrivit art. 22 alin. (18) din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare nr. 303 din 13.12.2013 (până la modificările intrate în vigoare la data de 08.03.2019), în cazul în care volumul substanțelor în suspensie, consumul biochimic de oxigen pentru 5 zile (CBO 5), precum și alți indicatori depășesc normativele aprobate în modul stabilit de legislația în vigoare, se aplică tarife diferențiate, calculate proporțional cu indicii normativelor indicate, conform condițiilor contractuale, iar în lipsa acestor clauze în contractul obligatoriu - conform modalității stabilite prin Legea nr. 1540-XIII din 25 februarie 1998 privind plata pentru poluarea mediului și prin alte acte legislative în vigoare”.

După modificările intrate în vigoare la data de 08.03.2019, norma de la art. 22 alin. (14)

din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare nr. 303 din 13.12.2013 are următoarea redacție, în cazul în care volumul substanțelor în suspensie, consumul biochimic de oxigen pentru 5 zile (CBO5), precum și alți indicatori depășesc normativele aprobate în modul stabilit de legislație sau în acordul de preluare, se aplică plăți suplimentare proporționale depășirii concentrațiilor maxim admisibile, conform Regulamentului privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare și/sau în corpuri de apă pentru localitățile urbane și rurale.

Reieșind din conținutul art. 22 alin. (14) și art. 22 alin. (18) din legea sus menționată, stabilește că "tariful majorat" este echivalent cu „tariful diferențiat" și cu „plăți suplimentare", iar acestea se aplică și se încasează de către operator agentului economic, doar în cazul în care operatorul, în baza unui contract încheiat cu agentul economic va presta ultimului servicii de epurare a apelor uzate care depășește normele maxim admisibile de poluanți. în lipsa unui asemenea contract reiese că S.A. „Apă-Canal Chișinău" neîntemeiat solicită achitarea unor servicii pe care reclamantul nu este obligat contractual să le achite.

În acest sens, reamintește că potrivit pct. 3.2.3 din Contractul nr. 5-655-33 din 30.06.1999 este stabilită obligația abonatului de a nu depăși normativele concentrației maxim-admisibile de poluare a apelor uzate la scurgerea în sistemul municipal de canalizare, stabilite pentru "Abonat" conform "Regulilor de recepționare a apelor industriale în sistemul de canalizare a or. Chișinău".

Pct. 5.4 din Contractul nr. 5-655-33 din 30.06.1999 prevede că SA "Apă-Canal Chișinău" aplică o plată majorată în caz de depășire a concentrației maxim-admisibile a poluanților în apele evacuate, conform actelor legislative în vigoare.

Atrage atenția asupra faptului că în Contractul dat nu este stabilită nici o indicație asupra faptului care va fi plata majorată, ce coeficient se va aplica, în ce condiții și termen se va presta un asemenea serviciu pentru care se solicită o oarecare "plată majorată".

Astfel, revenind la prevederile art. 22 alin. (18) și art. 22 alin. (14) din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare nr. 303 din 13.12.2013, stabilim că tariful diferențiat (majorat) cât și modalitatea/condițiile de calculare a acestuia trebuie reglementate prin contract, în mod obligatoriu.

Astfel, Contractul nr. 5-655-33 din 30.06.1999 în baza căruia se solicită încasarea sumelor care se consideră restante și din cauza cărora a fost emis Avizul de deconectare nr. 2761 din 20.02.2023 nu reglementează tariful diferențiat cât nici modalitatea/condițiile de calculare a acestuia.

Respectiv, se constată situația în care Contractul nr. 5-655-33 din 30.06.1999 nu reglementează tariful diferențiat și nici modalitatea/condițiile de calculare a acestuia; Contractul nr. 20-13/18085 din 07.07.2010 care prevedea recepționarea și epurarea apelor uzate deversate de la "Client" cu concentrații majorate ale poluanților a fost reziliat; iar un Acord Bilateral Suplimentar ce va reglementa tariful diferențiat cât și modalitatea/condiții de calculare a acestuia nu a fost încheiat pentru perioada pentru care se solicită încasarea datoriei.

Reiese clar concluzia că S.A. "Apă-Canal Chișinău" nu avea dreptul să încaseze tarife majorat (diferențiate) pentru recepționarea și epurarea/preepurarea apelor uzate deversate în perioada în care raporturile dintre părți au fost reglementate de Contractul nr. 5-655-33 din 30.06.1999, în consecință, deconectarea S.A. „Vetropack Chișinău" de la sistemul public de

alimentare cu apă și de canalizare în baza acestui temei este ilegală.

La aceleași concluzii a ajuns și Judecătoria Chișinău, sediul Centru, în Hotărârea nr. 2c-245/2018 din 14 iunie 2019 „Astfel, reieșind din prevederile Legii menționate și circumstanțele stabilite, rezultă că între părți nu exist contract în acest sens și nu este clară metodologia calculului efectuat, or, contractul din 30.06.1999 nu reglementează tariful diferențiat și nici modalitatea de calculare a acestuia, agentul economic în cadrul ședinței de judecată invocând că nu este împotriva efectuării unei plăți legale, clare, pe care și agentul economic ar fi putut să o calculeze de sine stătător și să achite în bugetul de stat, plata pentru deversării de poluanți cu ape reziduale în obiective acvatice și sisteme de canalizare, pentru depășirea normativele stabilite.

Astfel, instanța constată că reclamanta nu a prezentat probe pertinente care ar obligația pârâtei de a achit suma pretinsă, proba care ar arăta cum s-a calculat tarifele diferențiate, or, facturile dețin diferi coeficienți, reclamanta aplicând tarife diferențiate, din care considerente instanța va respinge cerința c privire la încasarea datoriei în mărime de 1 800 701, 63 lei.

Cât privește cerința de încasare a penalității, instanța reține că pe cale de consecință aceasta la fel urmează a fi respinsă, or, penalitatea se încasează, în cazul în neexecutării obligației.

Și Curtea de Apel Chișinău, prin Decizia irevocabilă nr. 3a-1162/20 din 2 martie 2021 a statuat următoarele: ”Astfel, reieșind din prevederile Legii privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare nr. 303 din 13.12.2013 și circumstanțele stabilite, rezultă că între părți nu există contract în acest sens și nu este clară metodologia calculului efectuat, or, contractul din 30.06.1999 nu reglementează tariful diferențiat și nici modalitatea de calculare a acestuia.”

Prin urmare, stabilește cu certitudine că S.A. „Apă-Canal Chișinău” nu era în drept să calculeze și să solicite încasarea plăților majorate. Mai mult, reieșind din faptul că aceste sume sunt calculate ilegal, pârâtul în mod neîntemeiat intenționează deconectarea reclamantului de la serviciul de alimentare cu apă și canalizare. Astfel, Avizul de deconectare nr. 2761 din 20.02.2023 este pasibil de a fi anulat de instanța de judecată.

Tariful diferențiat aplicat în mod unilateral de reclamant este calculat după criterii neclare.

Reiterează că Contractul nr. 5-655-33 din 30.06.1999 pentru livrarea și recepționarea apelor uzate închei între reclamant și pârât nu reglementa condițiile privind aplicarea tarifelor diferențiate, respectiv nu en reglementate metodele /condițiile de calculare și stabilire a acestuia.

Astfel, menționează că pe lângă faptul că S.A. „Apă-Canal Chișinău” a calculat ilegal plățile care solicită a fi încasate, pârâtul a mai aplicat tarife diferențiate în cuantum divers, după cum urmează:

Factura fiscală AAB nr. 4705001 din 30.06.2017 – coeficientul la tarif 5,00
Factura fiscală AAB nr. 5812266 din 31.07.2017 – coeficientul la tarif 2,00
Factura fiscală AAB nr. 5819442 din 30.08.2017 – coeficientul la tarif 2,00
Factura fiscală AAB nr. 9102053 din 29.09.2017 - coeficientul la tarif 0,94
Factura fiscală AAD nr. 0245800 din 31.10.2017 – coeficientul la tarif 1,00
Factura fiscală AAD nr. 3922574 din 30.11.2017 – coeficientul la tarif 0,31
Factura fiscală AAD nr. 3931145 din 29.12.2017 – coeficientul la tarif 2,00
Factura fiscală AAD nr. 5092008 din 31.01.2018 – coeficientul la tarif 2,00
Factura fiscală AAD nr. 7280574 din 28.02.2018 – coeficientul la tarif 2,00
Factura fiscală AAD nr. 9713120 din 30.03.2018 – coeficientul la tarif 2,00

Factura fiscală AAE nr. 1452549 din 30.04.2018 – coeficientul la tarif 1,00
Factura fiscală AAE nr. 2808580 din 31.05.2018 –coeficientul la tarif 1,00
Factura fiscală AAE nr. 5426862 din 29.06.2018 – coeficientul la tarif 1,00
Factura fiscală AAE nr. 7210785 din 30.07.2018 – coeficientul la tarif 1,00
Factura fiscală AAF nr. 1229457 din 29.09.2018 –coeficientul la tarif 0,79
Factura fiscală AAF nr. 5239479 din 30.11.2018 – coeficientul la tarif 1,00
Factura fiscală AAF nr. 7263662 din 28.12.2018 – coeficientul la tarif 1,00
Factura fiscală AAG nr. 5475803 din 26.04.2019 – coeficientul la tarif 1,00
Factura fiscală AAG nr. 7279632 din 31.05.2019 – coeficientul la tarif 2,00
Factura fiscală AAG nr. 9822954 din 28.06.2019 –coeficientul la tarif 0,30
Factura fiscală AAH nr. 3258160 din 30.08.2019 – coeficientul la tarif 1,00
Factura fiscală AAH nr. 5790604 din 30.09.2019 – coeficientul la tarif 0,10
Factura fiscală AAH nr. 7422684 din 31.10.2019 – coeficientul la tarif 0,12
Factura fiscală AAH nr. 9806822 din 29.11.2019 – coeficientul la tarif 1,00
Factura fiscală AAI nr. 2123933 din 31.12.2019 – coeficientul la tarif 1,00
Factura fiscală AAJ nr. 2193238 din 29.05.2020 – coeficientul la tarif 0,15
Factura fiscală AAJ nr. 5671359 din 30.06.2020 –coeficientul la tarif 0,15
Factura fiscală AAJ nr. 5680781 din 31.07.2020 – coeficientul la tarif 0,15
Factura fiscală AAK nr. 0668202 din 26.08.2020 – coeficientul la tarif 1,00
Factura fiscală AAK nr. 0675247 din 30.09.2020 – coeficientul la tarif 1,00
Factura fiscală AAK nr. 5731938 din 30.10.2020 – coeficientul la tarif 1,00
Factura fiscală AAK nr. 5741333 din 30.11.2020 – coeficientul la tarif 1,00
Factura fiscală AAK nr. 8598574din 31.12.2020 - coeficientul la tarif 0,30.

Astfel, menționează faptul că nu este clară metoda de calcul a tarifului diferențiat și aplicarea acestuia.

Respectiv, se constată că, cumulativ cu faptul că reieșind din contractul nr. 5-655-33 din 30.06.1999 nu este stabilit și nici nu sunt reglementate condiții de stabilire a tarifului diferențiat, suplimentar, și absolut neîntemeiat, S.A. ”Apă-Canal Chișinău” a aplicat tarif diferențiat în cuantum divers fără a explica cum și în ce bază acesta a fost calculat anume într-un astfel de cuantum.

În context, reiterează că la 01.07.2010 (înregistrat la data de 07.07.2010) Î.M. ”Glass Container Company” S.A. (în prezent S.A. „Vetropack Chișinău”) și S.A.”Apă-Canal Chișinău” au încheiat Contractul nr. 20- 13/18085 (186) privind recepționarea și epurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți.

Contractul nr. 20-13/18085 (186) din 01.07.2010 (înregistrat la data de 07.07.2010) a fost reziliat de către S.A. ”Apă-Canal Chișinău” începând cu data de 01.05.2017. Acesta a fost reziliat, în mod unilateral, de către S.A. ”Apă-Canal Chișinău”. Despre acest fapt, Î.M. ”Glass Container Company” S.A. (în prezent S.A. ”Vetropack Chișinău”) a fost informată de către S.A. ”Apă-Canal Chișinău” prin scrisoarea nr. 1200/3745 din 23.03.2017.

Obiectul Contractului nr. 20-13/18085 (186) din 01.07.2010 (înregistrat la data de 07.07.2010) era recepționarea și epurarea apelor uzate de la Î.M. ”Glass Container Company” S.A. cu concentrații majorate ale poluanților, până la indicii Concentrațiilor Maxim Admisibile

(CMA) ale substanțelor poluante.

Important este de menționat că, spre deosebire de Contractul nr. 5-655-33 din 30.06.1999 (în baza căruia se solicită încasarea sumelor în prezentul litigiu), în Contractul Nr. 20-13/18085 (186) din 01.07.2010 (înregistrat la data de 07.07.2010), la Capitolul 4, pct. 4.1 se stipula: ”Calculul plății pentru recepționarea și epurarea apelor uzate deversate de la ”Client” cu concentrații majorate ale poluanților se efectuează, lunar, pentru volumul de ape uzate deversate prin intermedia evacuatoarelor din str. Uzinelor, 201, mun. Chișinău cu coeficientul 0,35 la tarif ”

Deci, era stabilit un coeficient clar, adus la cunoștința consumatorului și era asigurată transparența contractuală, astfel că reclamantul cunoștea care este coeficientul aplicabil pentru serviciile prestate de Apă Canal, spre deosebire de situația din prezent.

De asemenea, subliniază că, prin scrisoarea nr. 1200/3745 din 23.03.2017, S.A. ”Apă-Canal Chișinău” a informat Î.M. ”Glass Container Company” S.A. că, fără a aduce atingere clauzelor Contractului nr.5- 655-33 din 30.06.1999, din data de 01.05.2017, raporturile de recepționare și evacuare a apelor uzate vor fi reglementate suplimentar prin semnarea unui acord bilateral - fapt care nu a avut loc la momentul emiterii facturilor fiscale considerate restante, în temeiul cărora s-a emis Avizul deconectare nr. 2761 din 20.02.2023.

Astfel, concluzionează că, S.A. ”Apă-Canal Chișinău” în mod abuziv a aplicat un tarif diferențiat pentru depășirea CMA, fapt ce demonstrează că, pârâtul cu rea-credință și contrar legislației în vigoare urmărește scopul de a încasa în beneficiul său sume care, de fapt, nu sunt datorate de către Î.M. ”Glass Container Company SA

Reprezentatul Î.M. ”Glass Container Company SA a mai notat că despre netemeinicia și ilegalitatea plăților suplimentare se confirmă încheierea CSJ nr. 3ra-1593/2018 din 21.11.2018 și decizia CSJ.

La fel a menționat că data de 07.07.2010 a fost încheiat Contractul nr. 20-13/18085 privind recepționarea și epurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți;

Prin Scrisoarea nr. 1200/3745 din 23.03.2017 SA ”Apă-Canal Chișinău” a reziliat în mod unilateral Contractul nr. 20-13/18085 din 07.07.2010.

Astfel, reiterează că facturile fiscale pretinse a fi restante, în temeiul cărora societatea pârâtă a emis Avizul de deconectare atacat au fost emise în mod ilegal, abuziv și fără nici un suport juridic, or, la acel moment, între părți nu a fost încheiat nici un contract privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți, care să prevadă în mod expres modalitatea de calcul pentru recepționare și epurarea apelor uzate deversate de la client cu concentrații majorate ale poluanților.

Rezumând cele menționate, menționează că sumele indicate în Avizul de deconectare în mărime de 2 899 715,68 lei (inclusiv penalitate 484 477,52 lei), solicitate de S.A.”Apă-Canal Chișinău” cu titlu de plăți suplimentare pentru depășirea concentrațiilor maxim admisibile (CMA) a poluanților în apele uza nu sunt recunoscute de S.A.”Vetropack Chișinău”, așa cum acestea au fost calculate și se solicită a încasate în mod ilegal.

În ședința de judecată reprezentatul S.A. ”Apă-Canal Chișinău” a susținut acțiunea depusă împotriva ”Vetropack Chișinău” privind încasarea datorie, a penalității și cheltuielilor de judecată și a solicitat admiterea acesteia în varianta concretizată și respingerea acțiunii conexe

depuse de către SA ”Vetropack Chișinău” către SA ”Apă-Canal Chișinău” privind anularea avizului de deconectare ca fiind neîntemeiată.

Reprezentatul pârâtului S.A. ”Vetropack Chișinău” a solicitat respingerea acțiunii de bază depusă de către S.A.”Apă-Canal Chișinău” privind încasarea datoriei și admiterea acțiunii conexe depuse de către SA ”Vetropack Chișinău” către SA ”Apă-Canal Chișinău” privind anularea avizului de deconectare nr. 2761 din 20.02.2023

Aprecierea instanței de judecată

Ascultând explicațiile participanților la proces, studiind materialele cauzei şi raportându-le per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată consideră că acțiunea civilă înaintată de către SA” Apă Canal Chișinău împotriva S.A. ”Vetropack Chișinău” privind încasarea datorie, a penalității și cheltuielilor de judecată urmează a fi respinsă, iar acțiunea conexă depusă de SA ”Vetropack Chișinău” către SA ”Apă-Canal Chișinău” privind anularea avizului de deconectare nr 2761 din 20.02.2023 și încasarea taxei de stat urmează a fi admisă, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 240 alin.(3) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Acest text de lege, presupune limitarea la obiectul acţiunii depuse de reclamant şi la temeiurile invocate de acesta, atât în fapt cât şi în drept, în motivarea obiectului acţiunii constituit din aceste pretenţii.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Alineatul (3) al articolului în cauză statuează că, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Potrivit art. 121 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În conformitate cu art. 130 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Potrivit art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată.Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Potrivit art. 9 alin.(1) lit. f) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

Conform art.774 alin.(1) Cod civil, în virtutea raportului obligaţional creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art.775 Cod civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Potrivit art.776 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Luând în considerare că prin prezența acțiune se examinează mai multe pretenții, instanța se va expune separat pentru fiecare din ele.

Astfel cu referire la solicitarea SA „Apă-Canal Chișinău" către SA „Vetropack Chișinău" privind încasarea datoriei în mărime de 2 894 138,55 lei cu titlu de plăți pentru depășirea concentrației de maxim admisibile a poluanților în apele uzate, instanța reține următoarele.

La 7 aprilie 2021, SA „Apă-Canal Chișinău" s-a adresat în instanță către SA „Vetropack Chișinău" solicitând încasarea datoriei în mărime de 3 831 468,84 lei cu titlu de plăți pentru depășirea concentrației de maxim admisibile a poluanților în apele uzate și a penalităților calculată conform pct. 5.2 al contactului, pentru perioada 06.2017-01.2021, anexând în acest sens copia facturilor fiscale pentru perioada respectivă, și anume : Factura fiscală AAB nr. 4705001 din 30.06.2017, Factura fiscală AAB nr. 5812266 din 31.07.2017, Factura fiscală AAB nr. 5819442 din 30.08.2017, Factura fiscală AAB nr. 9102053 din 29.09.2017, Factura fiscală AAD nr. 0245800 din 31.10.2017, Factura fiscală AAD nr. 3922574 din 30.11.2017, Factura fiscală AAD nr. 3931145 din 29.12.2017, Factura fiscală AAD nr. 5092008 din 31.01.2018, Factura fiscală AAD nr. 7280574 din 28.02.2018, Factura fiscală AAD nr. 9713120 din 30.03.2018, Factura fiscală AAE nr. 1452549 din 30.04.2018, Factura fiscală AAE nr. 2808580 din 31.05.2018, Factura fiscală AAE nr. 5426862 din 29.06.2018, Factura fiscală AAE nr. 7210785 din 30.07.2018, Factura Fiscală nr. AAF 3148476 din 31.10.2018, Factura fiscală AAF nr. 1229457 din 29.09.2018, Factura Fiscală nr. AAF 3148476 din 31.10.2018, Factura fiscală AAF nr. 7263662 din 28.12.2018, Factura fiscală AAF nr. 9419238 din 29.01.2019, Factura Fiscală AAG nr.1185937 din 27.02.2019, Factura Fiscală nr. AAG 3088175 din 29.03.2019, Factura Fiscală AAG nr. 5475803 din 26.04.2019, Factura fiscală AAG nr. 7279632 din 31.05.2019, Factura fiscală AAG nr. 9822954 din 28.06.2019, Factura fiscală AAH nr. 3258160 din 30.08.2019, Factura fiscală AAH nr. 5790604 din 30.09.2019, Factura fiscală AAH nr. 7422684 din 31.10.2019, Factura fiscală AAH nr. 9806822 din 29.11.2019, Factura fiscală AAI nr. 2123933 din 31.12.2019, Factura fiscală AAJ nr. 2193238 din 29.05.2020, Factura fiscală AAJ nr. 5671359 din 30.06.2020, Factura fiscală AAJ nr. 5680781 din 31.07.2020, Factura fiscală AAK nr. 0668202 din 26.08.2020, Factura fiscală AAK nr. 0675247 din 30.09.2020, Factura fiscală AAK nr. 5731938 din 30.10.2020, Factura fiscală AAK nr. 5741333 din 30.11.2020, Factura fiscală AAK nr. 8598574 din 31.12.2020.(f.d. 72-108)

Ulterior, la 5 octombrie 2021, reprezentantul SA „Apă-Canal Chișinău" a depus cerere de concretizare a cerințelor din acțiune și a solicitat micșorarea cuantumului acțiunii de la 3 831 468,84 lei la 3370225,17 lei cu titlu de plăți pentru depășirea concentrației de maxim admisibile a poluanților în apele uzate pentru perioada 06.2017-01.2021. (f.d 134 Vol I)

În acest sens instanța reține că prin hotărârea judecătoriei Chișinău sediul Râșcani nr. 3-129/2019 din 9 iunie 2020 s-a anulat Factura Fiscală nr. AAF 314876 din 31.10.2018, Factura Fiscală nr. AAF 9419238 din 29.01.2019, Factura Fiscală nr. AAG 1185937 din 27.02.2019, Factura Fiscală nr. AAG 3088175 din 29.03.2019, emise de „Apă Canal Chişinău" SA în privinţa SA „Glass Container Company", precum și s-a anulat actul de deconectare a instalaţiilor de utilizare din 20.11.2018 emis de „Apă Canal Chişinău" SA în privinţa SA "Glass Container Company". Hotărârea respectivă fiind menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 2 martie 2021 și decizia Curții Supreme de justiție din 28 iulie 2021.(f.d.165-215, vol.I)

Prin urmare din materialele dosarului se atestă că, reclamanta SA „Apă-Canal Chișinău” își întemeiază pretențiile din acțiune în temeiul prevederilor contractului pentru livrarea apei și recepționarea apelor uzate nr. 5-655-33 din 30.06.1999 și a facturilor fiscale emise în pentru perioada iunie 2017- ianuarie 2021, precum și a copiilor raporturilor de prelevare a probelor de ape uzate efectuate perioada 06.2017-12.2020, comanda la efectuarea încercărilor efectuate pe perioada 06.2017-01.2021, raport de încercări efectuate pe perioada 06.2017-12.2020, scrisori informative expediate în adresa pârâtului perioada 06.2017-12.2020, precum și actelor de verificare a decontărilor reciproce din 05.10.2021.

Instanța recapitulând esența litigiului constată că, acțiunea împotriva pârâtului SA „Vetropack Chișinău”, reclamanta SA „Apă-Canal Chișinău” solicită încasarea sumei în mărime de 2 894 138,55 lei cu titlu de plăți pentru depășirea concentrației de maxim admisibile a poluanților în apele uzate, precum şi încasarea altor cheltuieli de judecată. (f.d.2-6, vol.I)

La rândul său, în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, în conformitate cu art. 185 şi art. 186[1] din Codul de procedură civilă, reprezentatul SA „Vetropack Chișinău” a depus o cerere privind ridicarea excepției de tardivitate și a solicitat respingerea solicitărilor, ca fiind tardive, privind încasarea datoriilor în mărime de 1535 423,07 lei formate în baza facturilor fiscale emise începând cu 15.07.2017 și până la 21.03.2018, invocându-se prevederile art. 267 alin (1) lit. a) Cod civil (în vigoarea până la 1.03.2019) și art. 391 alin (1) lit. a) Cod civil (în vigoarea din 1.03.2019) (f.d 141-143, vol I)

Prin încheierea protocolară a judecătoriei Chișinău sediul centru din 16 mai 2024 s-a lăsat fără examinare cererea privind ridicarea excepției de tardivitate și s-a explicat că va fi examinată împreună cu fondul cauzei.

Astfel în partea ce ţine de argumentele invocate de către pârâtul SA „Vetropack Chișinău” privind faptul că o parte din pretenţiile înaintate de către reclamanta sunt prescrise, instanța notează că potrivit prevederilor art. 7 alin. (6) Cod civil în redacția de după modernizare (în vigoare din 01.03.2019), dispoziţiile legii noi privitoare la termenele de prescripţie atât extinctivă, cât şi achizitivă (uzucapiune) se aplică termenului de prescripţie care a început să curgă înainte de data intrării ei în vigoare şi nu a expirat înainte de acea dată. În acest caz, termenul curs anterior se ia în cont. Începutul, suspendarea şi întreruperea termenului de prescripţie se determină, pentru perioada anterioară intrării în vigoare a legii noi, de legea veche.

(7) Dacă termenul de prescripţie prevăzut de legea nouă este mai scurt decât cel prevăzut de legea veche, atunci, începând cu data intrării în vigoare a legii noi, începe să curgă un nou termen de prescripţie în condiţiile legii noi. În acest caz, termenul curs anterior nu se ia în cont. Dispoziţiile prezentului alineat se aplică şi în cazul în care legea nouă declară prescriptibil extinctiv dreptul la acţiune care conform legii vechi era imprescriptibil extinctiv.

(8) În cazul menţionat la alin.(7), dacă termenul de prescripţie prevăzut de legea veche expiră înainte de termenul de prescripţie prevăzut de legea nouă, prescripţia se împlineşte la expirarea termenului stabilit de legea veche.

Potrivit art. 391 alin. (1) Codul Civil (în vigoare din 01.03.2019), termenul general în interiorul căruia persoana poate să-şi apere, pe calea intentării unei acţiuni în instanţă de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.

Potrivit art. 394 Cod civil, acţiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripţie extinctivă numai dacă persoana în a cărei favoare a curs prescripţia, creditorii persoanei sau oricare altă persoană care are un interes legitim a ridicat excepţia de tardivitate conform Codului de procedură civilă.

Iar conform art. 395 alin.(1) Cod civil, termenul de prescripţie extinctivă începe să curgă de la data naşterii dreptului la acţiune. Dreptul la acţiune se naşte la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.(6) În cazul în care un debitor este obligat la prestaţii succesive, dreptul la acţiune cu privire la fiecare dintre aceste prestaţii se stinge printr-o prescripţie extinctivă separată, chiar dacă debitorul continuă să execute una sau alta dintre prestaţiile datorate.

Cu referire la argumentul reprezentantului SA ”Glass Container Company”, cu privire la tardivitatea acțiunii în partea solicitărilor de încasare a datoriilor în temeiul facturilor fiscale emise pentru perioada 2017-2018, instanța notează că din conținutul înscrisurilor anexate la materialele cauzei se reține că factura fiscală nr. AAE 7210785 din 30.07.2018 a fost achitată de către SA ”Glass Container Company”, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 2165 din 14.08.2018, ca urmare se atestă că termenul de prescripția a fost întrerupt. (f.d. 154 vol II)

Or, prevederile art.401 alin.(1) lit. a) Cod Civil indică expres că: cursul prescripției extinctive se întrerupe printr-un act voluntar de executare sau prin recunoașterea, în orice alt mod, expres sau tacit, a dreptului a cărui acțiune se prescrie, făcută de către cel în folosul căruia curge prescripția. Constituie acte de recunoaştere tacită executarea parţială a obligaţiei, achitarea, în tot sau în parte, a dobînzilor sau a penalităţilor, constituirea unei garanţii, solicitarea unui termen de plată, declararea compensării şi alte asemenea manifestări care să ateste în mod neîndoielnic existenţa dreptului celui împotriva căruia curge prescripţia.

Prevederi similare se regăseau și în art. 277 Cod civil (în vigoare până la modificările din 2019) care statuau că cursul prescripţiei extinctive se întrerupe: a) în cazul intentării unei acţiuni în modul stabilit; b) în cazul în care debitorul săvîrşeşte acţiuni din care rezultă că recunoaşte datoria.

La caz, rezultă că debitorul SA ”Glass Container Company”, a săvârșit acțiuni din care rezultă că recunoaște datoria prin achitarea datoriei pentru serviciile de canalizare în cazul depășirii normelor CMA, or spre plată se înaintează factura în care sunt indicate datele privind datoria și sumele serviciilor pentru luna curentă, iar pârâtul nu a prezentat careva probe din care ar rezulta specificația plăților.

Respectiv nu poate fi luat în considerare argumentul pârâtului precum că sumele reflectate în ordinul de plată nr. 2165 din 14.08.2018 au fost achitate în contul serviciului apă potabilă și canalizarea dar nu pentru plata serviciilor de canalizare în cazul depășirii normelor CMA, or la materialele cauzei nu au fost prezentate careva înscrisuri/note contabile prin care să fie corectată eroarea admisă de către contabilitatea firmei SA ”Glass Container Company”, la achitarea serviciilor de apă și canalizare.

La fel instanța reține că factura nr. AAE 7210785 din 30.07.2018 a fost înaintată cu titlu de plăți pentru serviciile de canalizare în cazul depășirii normelor CMA (cu aplicarea tarifului diferențiat). (f.d 155 vol. II)

Corespunzător, la caz, se atestă întreruperea termenului general de prescripție în sensul art. 401 cod de procedură civilă, deoarece partea pârâtă a recunoscut existența datoriilor prin achitarea parțială fapt confirmat incontestabil prin ordinul de plată nr. 2165 din 14.08.2018 și, pe de altă parte, nu a întreprins acțiuni în vederea contestării datoriilor facturate lunar, în adresa sa, or la materialele cauzei nu a fost demonstrat contrariu.

În context, instanța de judecată reține că S.A. ”Apă-Canal Chișinău” s-a adresat în termen cu acțiunea împotriva Î.M. ”Glass Container Company” S.A. (actual S.A. „Vetropack Chișinău”), privind încasarea datoriilor pentru serviciile de canalizare în cazul depășirii normelor CMA indicate în facturile fiscale începând cu perioada 2017-2021.

Totodată, instanţa de judecată reține că din înscrisurile anexate la materialele cauzei cât și din explicațiile părților rezultă că la data de 28.06.2018 S.A. „Apă-Canal Chișinău” a depus o cerere de chemare în judecată împotriva I.M. „Glass Container Company” S.A. cu privire la încasarea datoriei cu titlu de plăți suplimentare în mărime de 2 008 495,17 lei, formate pe perioada 06.2017-05.2018.

Prin hotărârea judecătoriei Chișinău sediul centru nr.2c-245/2018 din 14.06.2019 s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de S.A. „Apă-Canal Chișinău”, ca fiind neîntemeiată.

Nefiind deacord cu hotărârea instanței de fond, S.A. „Apă-Canal Chișinău” a declarat apel.

Astfel, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2019 s-a admis apelul declarant și s-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 14.06.2019 și pronunțată o nouă hotărâre prin care, cererea de chemare în judecată înaintată de S.A. „Apă-Canal Chișinău” împotriva Î.M. „Glass Container Company” S.A privind încasarea datoriei , penalității și compensarea cheltueilor de judecată a fost scoasă de pe rol pe motiv că a fost depusă de o persoană nemputernicită.(f.d. 20-24 , vol II)

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 15.07.2020 s-a considerat inadmisibile recursurile declarate de S.A. „Apă-Canal Chișinău” și Î.M. ”Glass Container Company” S.A. (actual S.A. „Vetropack Chișinău”) (f.d 26-27, vol II) .

La data de 20.10.2020 S.A. „Apă-Canal Chișinău” a depus cerere de revizuire împotriva încheierii nr. 2rac-l 14/2020 din 15.07.2020.

Astfel, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 03.02.2021 s- a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către S.A. „Apă-Canal Chișinău” împotriva încheierii din 15.07.2020 a Curții Supreme de Justiție în cauza civilă la acțiunea S.A. „Apă-Canal Chișinău” către Î.M. ”Glass Container Company” S.A cu privire la încasarea datoriilor, penalităților și compensarea cheltuielilor de judecată. (f.d 12 -13, vol II)

Astfel se notează că la 7 aprilie 2021 S.A. ”Apă-Canal Chișinău” s-a adresat în instanța de judecată cu o cerere către Î.M. ”Glass Container Company” S.A. (actual S.A. „Vetropack Chișinău”) privind încasarea datoriilor în mărime de 3 831 468,84 lei formate în baza facturilor fiscale pentru perioada 06.2017-01.2021.

Prin urmare la caz mai este reținută și norma art. 401 alin (1) lit. b) Cod civil, care prevede că cursul prescripţiei extinctive se întrerupe prin înaintarea în modul stabilit a unei cereri de chemare în judecată, de arbitrare, a unei cereri de eliberare a ordonanţei judecătoreşti sau a unei alte cereri în organul jurisdicţional competent.

Totodată, prevederile art. 402 Cod civil stipulează că dacă instanţa de judecată a restituit cererea, a scos cererea de pe rol sau a anulat ordonanţa judecătorească, cursul prescripţiei extinctive care a început pînă la intentarea acţiunii continuă fără întrerupere. Cu toate acestea, dacă reclamantul, în termen de 6 luni de la data cînd a devenit irevocabilă încheierea de restituire a cererii, de scoatere a cererii de pe rol sau de anulare a ordonanţei, depune o nouă acţiune, prescripţia este considerată întreruptă prin acţiunea precedentă cu condiţia ca noua acţiune să fie admisă.

Conform art.403. Cod civil în cazuri excepţionale, dacă instanţa de judecată constată, la cererea reclamantului, că termenul de prescripţie extinctivă nu este respectat datorită unor împrejurări legate de persoana reclamantului, dreptul încălcat al persoanei este apărat.(2) Repunerea în termen nu poate fi dispusă decît dacă partea şi-a exercitat dreptul la acţiune înainte de împlinirea unui termen de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să

cunoască încetarea motivelor care justifică depăşirea termenului de prescripţie, şi doar dacă nu a expirat durata maximă calculată conform art.404.

Reieşind din cele relatate, instanța remarcă că, reprezentatul reclamantului în temeiul art.118 alin (1) Cod de procedură civilă, a demonstrat faptul că a depus cererea S.A. ”Apă-Canal Chișinău” împotriva Î.M. ”Glass Container Company” S.A. (actual S.A. „Vetropack Chișinău”) privind încasarea datoriilor în mărime de 3 831 468,84 lei formate în baza facturilor fiscale pentru perioada 06.2017.-01.2021, în instanța de judecată în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a actului judecătoresc de dispoziţie, (Decizia Curții Supreme de Justiție din 03.02.2021), or prezentul litigiu este depus în instanță la 07.04.2021, iar în concluzie va respinge cererea reprezentantului pârâtului privind excepția de tardivitate la cererea de chemare în judecată.

În continuare cu referire la temeinicia acțiunii depuse de către S.A. ”Apă-Canal Chișinău” către Î.M. ”Glass Container Company” S.A. privind încasarea datoriilor, instanța reține că, la data de 30.06.1999, între S.A. ”Apă-Canal Chișinău” și Î.M. ”Glass Container Company” S.A. (actual S.A. „Vetropack Chișinău”), a fost semnat Contractul pentru livrarea apei și recepționarea apelor uzate nr. 5-655-33, pentru adresa din mun. Chișinău str. Uzinelor 201 (f.d.7-9, vol. I)

Ulterior, la 1 iulie 2010 între S.A. ”Apă-Canal Chișinău” și Î.M. ”Glass Container Company” S.A. (actual S.A. „Vetropack Chișinău”) în calitate de client, a fost încheiat Contractul nr. 186 înregistrat la data de 07.07.2010 cu nr. 20-13/18085 privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți.(f.d. 16-17 vol. III).

În pct. 2.1. din Contractul nr. 186 din 01.07.2010, părțile au prevăzut că S.A. ”Apă-Canal Chișinău” recepționează și epurează apele uzate deversate de la ”Client” cu concentrații majorate ale poluanților, până la indicii Concentrațiilor Maxim Admisibile (CMA) ale substanțelor poluante. Se consideră ”ape uzate cu concentrații majorate ale poluanților” apele ale căror indici depășesc concentrațiile maxim admisibile ale substanțelor poluante, aprobate prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 2/4 din 23.05.2002 cu privire la îmbunătățirea funcționării instalațiilor de epurare a apelor uzate și canalizării municipale.

Potrivit pct. 4.1. din Contractul nr. 186 din 01.07.2010, calculul plății pentru recepționarea și epurarea apelor uzate deversate de la ”Client” cu concentrații majorate ale poluanților se efectuează, lunar, pentru volumul de ape uzate deversate prin intermediul evacuatoarelor din str. Uzinelor, 201, mun. Chișinău cu coeficientul 0,35 la tarif.

În speță instanța mai notează că prin scrisoarea nr. 1200/3745 din 23.03.2017, SA ”Apă Canal Chișinău” a informat Î.M. ”Glass Container Company” S.A că începând cu 01.05.2017, Contractul privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți nr. 20-13/18085 din 07.07.2010, se reziliază.

Totodată, fără a aduce atingere clauzelor Contractului de furnizare a serviciului alimentare cu apă și de evacuare a apelor uzate, atenționează, că din data de 01.05.2017, raporturile de recepționare si evacuare a apelor uzate vor fi reglementate suplimentar prin semnarea unui acord bilateral, întocmit în conformitate cu prevederile legislației de mediu, inclusiv Regulamentul privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare și/sau în corpuri de apă pentru localitățile urbane și rurale, aprobat prin HG nr. 950 din 25.11.2013, în care vor fi stabilite condițiile de deversare a apelor uzate în sistemul public de canalizare (...).(f.d. 18, vol. III)

Ca urmare instanța notează că atât la anexele din cererea de chemare în judecată depusă de către SA ”Apă Canal Chișinău” cât și parcursul examinării cauzei, careva înscrisuri care ar atesta că ulterior rezilierii Contractului nr. 20-13/18085 din 07.07.2010, un nou acord bilateral semnat

între părțile din litigiu prin care să fie reglementate raporturile de recepționare și evacuare a apele uzate nu fost anexat.

Astfel se reține că relațiile ulterioare rezilierii Contractului nr. 20-13/18085 din 07.07.2010 dintre SA ”Apă Canal Chișinău” și Î.M. ”Glass Container Company” S.A nu sunt guvernate de condițiile contractuale.

Totodată, la materialele cauzei au fost anexate procesele verbale de prelevare a probei nr.3384 din 21.05.2015, nr.3223 din 20.04.2018, nr.2504 din 09.01.2018, nr. 2244 din 04.12.2017, nr.1968 din 02.11.2017, nr.1698 din 04.10.2017, nr.1458 din 12.09.2017, nr.1154 din 10.08.2017, nr.7 din 10.07.2017, nr. 5 din 2.06.2017 și scrisorile de informare despre rezultatele prelevării probelor de ape uzate și depășirea a normativelor maxim admisibile.(f.d.52, 54, 56, 58, 60, 62, 64, 66, 68, 70)

Iar potrivit raporturilor de încercări, anexate materialele cauzei (f.d. 12-75, vol. I) se atestă că în perioada iunie 2017- decembrie 2020 SA „Apă - Canal Chișinău” a prelevat probe de ape uzate de la locul de consum din str. Uzinelor 201, mun. Chișinău.

La caz, instanța atrage atenția asupra faptului că prin scrisoarea nr. 1200/7679 din 12 iunie 2017 SA ”Apă Canal Chișinău” a informat Î.M. ”Glass Container Company” S.A că potrivit probelor de ape uzate deversate în sistemul public de canalizare și prelevate pe data de 02.06.2017 s-a depistat o depășire normal a normativelor concentrației maxim admisibile, astfel întreprinderii i se va aplica tariful diferențiat conform prevederilor art. 22 alin. (18) al Legii nr. 303 din 13.12.2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare, începând cu luna iunie 2017, până la prelevarea următoarelor probe.(f.d. 75-verso, vol. I)

Prin scrisoarea nr. 1200/13576 din 25.09.2017 SA ”Apă Canal Chișinău” a informat Î.M. ”Glass Container Company” S.A că potrivit rezultatelor probelor de ape uzate deversate în sistemul public de canalizare și prelevate pe data de 12.09.2017 s-a depistat o depășire normal a normativelor concentrației maxim admisibile, astfel întreprinderii i se va aplica tariful diferențiat conform prevederilor art. 22 alin. (18) al Legii nr. 303 din 13.12.2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare, începând cu luna septembrie 2017, pian la prelevarea următoarelor probe.(f.d. 65-verso, vol. I)

Corespunzător instanța reține și faptul că în perioada anilor 2018-2020 SA ”Apă Canal Chișinău” a informat Î.M. ”Glass Container Company” S.A despre rezultatele probelor de ape uzate deversate în sistemul public de canalizare și prelevate, depășirea normativelor concentrației maxim admisibile, și aplicarea tarifului diferențiat conform prevederilor art. 22 alin. (18) al Legii nr. 303 din 13.12.2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare.

Reieșind din conținutul facturilor fiscale anexate la materialele cauzei și anume :
Factura fiscală AAB nr. 4705001 din 30.06.2017, Factura fiscală AAB nr. 5812266 din 31.07.2017, Factura fiscală AAB nr. 5819442 din 30.08.2017, Factura fiscală AAB nr. 9102053 din 29.09.2017, Factura fiscală AAD nr. 0245800 din 31.10.2017, Factura fiscală AAD nr. 3922574 din 30.11.2017, Factura fiscală AAD nr. 3931145 din 29.12.2017, Factura fiscală AAD nr. 5092008 din 31.01.2018, Factura fiscală AAD nr. 7280574 din 28.02.2018, Factura fiscală AAD nr. 9713120 din 30.03.2018, Factura fiscală AAE nr. 1452549 din 30.04.2018, Factura fiscală AAE nr. 2808580 din 31.05.2018, Factura fiscală AAE nr. 5426862 din 29.06.2018, Factura fiscală AAE nr. 7210785 din 30.07.2018, Factura fiscală AAF nr. 1229457 din 29.09.2018, Factura fiscală AAF nr. 5239479 din 30.11.2018, Factura fiscală AAF nr. 7263662 din 28.12.2018, Factura fiscală AAG nr. 5475803 din 26.04.2019, Factura fiscală AAG nr. 7279632 din 31.05.2019, Factura fiscală AAG nr. 9822954 din 28.06.2019, Factura fiscală AAH

nr. 3258160 din 30.08.2019, Factura fiscală AAH nr. 5790604 din 30.09.2019, Factura fiscală AAH nr. 7422684 din 31.10.2019, Factura fiscală AAH nr. 9806822 din 29.11.2019, Factura fiscală AAI nr. 2123933 din 31.12.2019, Factura fiscală AAJ nr. 2193238 din 29.05.2020, Factura fiscală AAJ nr. 5671359 din 30.06.2020, Factura fiscală AAJ nr. 5680781 din 31.07.2020, Factura fiscală AAK nr. 0668202 din 26.08.2020, Factura fiscală AAK nr. 0675247 din 30.09.2020, Factura fiscală AAK nr. 5731938 din 30.10.2020, Factura fiscală AAK nr. 5741333 din 30.11.2020, Factura fiscală AAK nr. 8598574 din 31.12.2020 - se constată că SA „Apă– Canal Chișinău" a aplicat, în privinţa reclamantei SA „Glass Container Company", tariful diferenţiat a serviciilor de canalizare pentru depăşirea normelor CMA, aplicând coeficientul la tarif de la 0,15 până la 2.00.

La caz, instanța de judecată reține că potrivit art. 22 alin. (18) al Legii nr. 303 din 13.12.2013 privind serviciul public de alimentare cu apă şi de canalizare, (în vigoare la momentul emiterii facturilor fiscale pentru perioada anilor 2017-2020), în cazul în care volumul substanţelor în suspensie, consumul biochimic de oxigen pentru 5 zile (CBO 5), precum şi alţi indicatori depăşesc normativele aprobate în modul stabilit de legislaţia în vigoare, se aplică tarife diferenţiate, calculate proporţional cu indicii normativelor indicate, conform condiţiilor contractuale, iar în lipsa acestor clauze în contractul obligatoriu - conform modalităţii stabilite prin Legea nr. 1540-XIII din 25 februarie 1998 privind plata pentru poluarea mediului şi prin alte acte legislative în vigoare.

Instanţa de judecată notează, că în virtutea art. 22 alin. (18) al Legii nr. 303 din 13.12.2013 privind serviciul public de alimentare cu apă şi de canalizare, că SA „Apă – Canal Chișinău" ar avea dreptul să calculeze tarife diferenţiate, în situaţiile strict prevăzute de legislaţia în vigoare, şi anume din conţinutul legii rezultă că exercitarea acestui drept poate apărea fie în situaţia existenţei unui contract semnat între părţi şi, doar, conform modalităţii prevăzute de Legea privind plata pentru poluarea mediului.

Or, art.22 alin.(18) din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă şi de canalizare prevede exhaustiv că tarifele diferenţiate se calculează conform condiţiilor contractuale şi, doar în lipsa unor astfel de clauze în contractul obligatoriu, se va aplica modalitatea de calcul prevăzută de Legea privind plata pentru poluarea mediului, şi prin alte acte legislative în vigoare.

În contextul normei citate, instanţa de judecată menţionează că acţiunile întreprinse de către SA "Apă Canal Chișinău" cu privire la calcularea tarifelor diferenţiate (cu aplicarea coeficientului la tarif de la 0,15 până la 2.00.) nu se circumscrie nici unei situaţii instituite expres de norma legală.

La caz instanța reține, că SA „Apă Canal Chișinău", la emiterea facturilor fiscale enumerate mai sus privind plata pentru serviciile de canalizare în cazul depăşirii normelor CMA cu aplicarea tarifului diferenţiat, nu s-a condus de exigenţele legale, interpretând în mod selectiv norma legală. Or, reieşind din conţinutul materialului probatoriu administrat la caz, instanţa de judecată reiterează că între părţile în litigiu nu există un contract valabil, or nu a fost demonstrat contrariu.

Prin urmare, instanţa de judecată reţine că SA „Apă Canal Chișinău", contrar prevederilor legii, prin facturile emise, se pretinde încasarea sumei în bugetul unei societăţi pe acţiuni, precum la caz, este SA „Apă Canal Chișinău", respectiv prevederile Legii nr. 303 din 13 decembrie 2013 privind serviciul public de alimentare cu apă şi canalizare sunt aplicate în mod incorect, or în conformitate cu prevederile Legii privind plata pentru poluarea mediului, plata pentru poluarea mediului se efectuează la bugetul de stat.

Corespunzător instanța mai reține că reclamantul și-a întemeiat acțiunea privind încasarea datoriilor indicate în facturile emise pentru perioada anilor 2017-2021 în temeiul contractului pentru livrarea apei şi recepţionarea apelor uzate nr. 5-655-33 din 30 iunie 1999.

Astfel, din conținutul Contractului nr. 5-655-33 din 30 iunie 1999, (f.d.7-9, vol. I) rezultă că SA „Apă Canal Chişinău" (în continuare R.A.C.) şi ÎM „Glass Container Company" SA (actual "Vetropack Chișinău" SA) a fost încheiat contractul de livrarea apei şi recepţionarea apelor uzate, obiectul căruia constituie livrarea apei potabile prin ataşamentul cu diametrul indicat și recepționarea apelor uzate de la "Abonat" prin deversorul cu diametru Du 400 mm str. Industrială în sistemul municipal de canalizare RAC.

Iar potrivit pct. 3.2.1, abonatul își asumă obligația de a achita costul apei consumate şi evacuarea apei uzate conform tarifelor fixate în lista de preţuri, iar în cazul depăşirii concentraţiei maxim admisibile „CMA" pentru apele uzate evacuate, plata pentru apa livrată şi recepţionare apelor uzate se va efectua conform tarifelor diferenţiate. În cazul intervenirii schimbărilor în lista de preţuri pe parcursul valităţii contractului, plata pentru apa livrată şi recepţionarea apelor uzate se va efectua conform noilor tarife din ziua punerii lor în aplicare.

Potrivit înscrisurilor anexate la materialele cauzei se atestă că între SA „Apă Canal Chişinău" şi ÎM „Glass Container Company" SA (actual "Vetropack Chișinău" SA), la capitolul epurării apelor uzate cu concentraţii majorate de poluanţi, a existat un singur contract privind recepţionarea şi epurarea apelor uzate cu concentraţii majorate de poluanţi din 07 iulie 2010, în care a fost stabilită modalitatea de calcul, coeficientul, şi condiţiile de plată pentru serviciul recepţionarea şi epurarea apelor uzate, care a fost reziliat unilateral de către SA „Apă Canal Chişinău".

Astfel, din cumulul probator anexat la materialele cauzei se atestă că între părţi nu există contract valabil privind modalitatea de calcul, coeficientul, şi condiţiile de plată pentru serviciul recepţionarea şi epurarea apelor uzate, ca urmare nu este clară metodologia calculului efectuat în facturile emise pentru perioada 2017-2021), luând în considerare că contractul nr. 5-655-33 din 30.06.1999 la care face referire reclamantul în acțiunea depusă în susținerea cerinței de încasare a sumelor revendicate nu reglementează tariful diferenţiat şi nici modalitatea de calculare a acestuia.

Iar unicul contract care prevedea recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți înregistrat cu nr.20-13/18085 din 07.07.2010 a fost reziliat în mod unilateral de către SA „Apă-Canal Chişinău" începând cu 01.05.2017, fapt confirmat prin scrisoarea nr. 1200/3745 din 23.03.2017.(f.d. 18 vol. III)

Potrivit pct. 4.1 din contractul înregistrat cu nr.20-13/18085 din 07.07.2010, calculul plății pentru recepționarea și epurarea apelor uzate deversate de la "Client" cu concentrații majore ale poluanților se efectuează, lunar, pentru volumul de ape uzate deversate prin intermediul evacuatoarelor din str. Uzinelor 201 mun.Chișinău cu coeficientul 0,35 la tarif. (f.d. 16-17 vol III)

Astfel, se reține că începând cu data de 01.05.2017, între SA „Apă Canal Chișinău" şi ÎM „Glass Container Company" SA (actual "Vetropack Chișinău" SA) nu există relații contractuale în ce privește modalitatea de calcul pentru recepționarea și epurarea apelor uzate cu concentrații majore de poluanți.

În consecinţă, se atestă cu certitudine că SA „Apă – Canal Chișinău" nu a avut niciun temei legal, în baza căruia să calculeze alte sume cu titlu de tarife diferenţiate, precum şi să modifice tarifele diferenţiate pentru livrarea şi recepţionarea apelor uzate, până la semnarea noului contract, respectiv, facturile fiscale emise pentru perioada iunie 2017- ianuarie 2021 în care sunt

aplicate coeficientul la tarif de la 0,15 până la 2.00, poartă un caracter neîntemeiat şi contravine Legii cu privire la poluarea mediului.

Or, în conformitate cu art.10 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri.

Suplimentar instanța notează că, potrivit Legii privind serviciul public de alimentare cu apă şi canalizare, furnizorul de servicii SA „Apă Canal Chișinău" obligatoriu urma să semneze un acord bilateral separat privind recepţionarea şi preepurarea apelor uzate cu concentraţii majorate de poluanţi cu SA „Glass Container Company" (actual "Vetropack Chișinău "SA), în care urma să opereze, în mod bilateral, plata pentru preepurarea apelor uzate, inclusiv coeficientul la tarif, fapt prevăzut la art. 22 alin. (18) al Legii, care expres prevede obligativitatea stabilirii relaţiilor contractuale la acest capitol.

Ca urmare instanţa de judecată reţine, că acţiunile reclamantului privind stabilirea tarifelor diferenţiate în lipsa unui contract valabil încheiat şi a unor reglementări legale a metodologiei de calcul a tarifelor diferențiate, sunt neîntemeiate, astfel creanţele privind achitarea unor plăți suplimentare pentru depășirea concentrației maxim admisibile a poluanților în apele uzate evacuate sunt lipsite de certitudine.

Instanța conchide, că pentru situaţiile din speţă, legiuitorul nu reglementează noţiunea de tarif majorat, precum nu reglementează cu certitudine şi în mod concret modalitatea şi coeficientul de calculare a tarifelor diferenţiate pentru serviciile de preepurare a apelor uzate cu concentraţii majorate de poluanţi, or în acestea se regăsesc noţiuni generale fără nominalizarea coeficientului de calculare a tarifelor la concret.

Așa fiind, actele normative în vigoare din Republica Moldova nu reglementează noţiunea de tarif majorat şi nu prevăd metodologia de calculare, aprobare şi aplicare a unui asemenea tarif.

Iar, Regulamentul privind cerinţele de colectare, epurare şi deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare şi/sau în emisaruri de apă pentru localităţile urbane şi rurale, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 950 din 25 noiembrie 2013 nu oferă certitudine în privinţa procedurii, regulilor, periodicităţii de prelevare a probelor de apă uzată pentru investigaţiile de laborator şi de monitorizare a calităţii apelor uzate industriale evacuate in sistemul public de canalizare al localităţii; nu este specificat numărul de probe necesar pentru prelevare şi investigaţii de laborator pentru calcularea corectă a plăţii pentru evacuarea şi epurarea apelor uzate cu concentraţii de poluanţi ce depăşesc limitele admisibile şi recuperarea cheltuielilor suportate de operatori; nu reglementează modalitatea şi termenele de păstrare, transportare a probelor de apă uzată, inclusiv a celor de rezervă, destinate verificărilor suplimentare cu participarea reprezentanţilor operatorului şi a agentului economic; nu reglementează modul şi termenele de ontestare a legalităţii actelor întocmite de operator ce confirmă prelevarea nemijlocită a probelor de apă uzată industrială pentru investigaţii de laborator; nu prevede modalitatea şi termenele de informare a agenţilor economici despre rezultatele investigaţiilor de laborator a apelor uzate prelevate, precum şi de contestare a actelor ce atestă rezultatele analizelor de laborator respective, nu prevede subiecţii care sunt în drept să efectueze nemijlocit analizele de laborator ale apelor uzate industriale evacuate in sistemele de canalizare ale localităţilor, nu este stabilită modalitatea de determinare şi selectare a indicatorilor de calitate din apele uzate industriale evacuate de către aceştia, anume specifici domeniului activităţilor acestora, care necesită a fi supuşi spre verificări de laborator, nu sunt explicate clar metodologiile, mecanismele de calcul ale concentraţiilor maximal admisibile (CMA) şi ale

deversărilor maximal admisibile (DLA) ale indicatorilor de calitate ale substanţelor poluante din apele uzate evacuate în sistemele de canalizare ale localităţilor şi în emisare.

În contextul existenţei unor dubii şi lacune, acestea se vor interpreta în favoarea consumatorului, or în coraport cu SA „Apă Canal Chișinău", care se află pe o poziţie dominantă, ceea ce o caracterizează ca fiind pe o poziţie de putere economică, fiind unicul operator ce prestează serviciul public de alimentare cu apă şi de canalizare în or. Chişinău, societatea reclamantă se află într-o poziţie defavorabilă.

Conform art. 14 coroborat cu art.9 şi art. 2 din Legea privind plata pentru poluarea mediului nr. 1540-XIII din 25.02.1998, că subiecţii prezentei legi sunt obligaţi să calculeze de sine stătător plăţile pentru poluarea mediului prevăzute la art. 6, 9 şi 10, să achite la bugetul de stat plăţile corespunzătoare şi să prezinte Serviciului Fiscal de Stat darea de seamă respectivă, utilizând, în mod obligatoriu, metode automatizate de raportare electronică în condiţiile stipulate la art.187 alin. (2^1) din Codul fiscal. Forma şi modul de completare a dării de seamă se aprobă de către Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale şi Mediului.

Conform art.2 din Legea cu privire la plata pentru poluarea mediului, subiecţii prezentei legi sânt persoanele juridice, indiferent de tipul de proprietate şi forma juridică de organizare, şi persoanele fizice care desfăşoară activitate de întreprinzător, a căror activitate economică este generatoare de poluanţi. Obiectul prezentei legi îl constituie relaţiile care apar în legătură cu punerea în circulaţie pe teritoriul Republicii Moldova a mărfurilor care, în procesul utilizării, cauzează poluarea mediului, emisiile (deversările) de poluanţi în mediu şi depozitarea deşeurilor de producţie.

Iar, conform art.15 din aceeaşi lege, prevede că răspunderea subiecţilor pentru corectitudinea calculului şi plenitudinea achitării în termen a plăţilor pentru poluarea mediului, precum şi aplicarea măsurilor de executare silită sânt reglementate de Codul fiscal şi de alte acte legislative.

Funcţiile de evidenţă a obligaţiilor şi de urmărire a restanţelor la plăţile şi taxa pentru poluarea mediului stabilite la art. 6, 9, 10 şi 11 sînt exercitate de către Serviciul Fiscal de Stat. Funcţia de control asupra corectitudinii calculului şi plenitudinii virării la buget a plăţilor stabilite la art. 6, 9 şi 10 este exercitată de către inspecţiile pentru protecţia mediului ale autorităţii centrale de specialitate. Funcţia de control asupra corectitudinii calculului şi plenitudinii virării la buget a taxei pentru mărfurile care, în procesul utilizării, cauzează poluarea mediului, stabilită la art. 11, este exercitată de către Serviciul Fiscal de Stat.

În contextul normelor enunţate supra, instanţa de judecată deduce, suplimentar, că dispoziţiile legale menţionate sunt aplicabile relaţiilor dintre agenţii economici, a căror activitate economică este generatoare de poluanţi, şi statului, însă nu relaţiilor dintre doi agenţi economici.

Astfel, instanţa de judecată reţine că SA „Apă Canal Chișinău" nu a prezentat probe pertinente şi concludente cu privire la modalitatea de calculare/determinare a tarifului diferenţiat de la 0,15 până la 2.00 aplicat în cazul depăşirii concentraţiei maxime admisibile în apele uzate şi evacuate în sistemele publice de canalizare.

La caz este notabil și faptul că SA „Apă Canal Chișinău" aplică arbitrar coeficienții la stabilirea tarifelor diferențiate/plăți suplimentare pentru depășirea CMA în apele uzate evacuate este demonstrat și prin decizia consiliului concurenței nr. APD-61 din 4.12.2017 prin care s-a constatat încălcarea de către "Apă Canal Chișinău" SA prin impunerea tarifului diferențiat pentru serviciul de recepționare în sistemul municipal de canalizare a apelor uzate în privința altor agenți economici.(f.d 222 vol. I)

Totodată și prin decizia consiliului concurenței nr. APD-35/17-64 din 13.09.2019 s-a constatat încălcarea de către ”Apă Canal Chișinău” SA prin aplicarea arbitrară a coeficienților la stabilirea tarifelor diferențiate/plăți suplimentare pentru depășirea CMA în apele uzate evacuate, inclusiv prin nerecepționarea plăților suplimentare de la o parte din întreprinderile active din mun. Chișinău și or. Ialoveni. (f.d 31-50 vol. II)

Astfel din conținutul înscrisurilor anexate la materialele cauzei se atestă că SA „Apă Canal Chișinău” nu dispune de o metodologie de calcul pentru a stabili plățile pentru recepționarea și evacuarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți, or la emiterea facturilor în temeiul căreia își întemeiază acțiunea privind încasarea datoriilor a aplicat tarif diferențiat cât și un coeficient tarifar în cuantum divers de la 0,15 până la 2,0.

Luând în considerare cele evidențiate mai sus instanța atestă că temeiul pentru care prestația în baza căreia se solicită încasarea datoriei nu poate fi determinată în conformitate cu art. 774 alin.(3) Cod civil, întrucât lipsește o formulă clară de calcul a datoriei solicitate prin emiterea facturilor fiscale cât și un contract valabil.

Având în vedere circumstanțele de fapt stabilite și normele de drept la care s-a făcut referire mai sus, instanța de judecată stabilește cert că, deși reclamantul SA „Apă Canal Chișinău” în cererea sa de chemare în judecată a făcut trimitere la contractual nr 5-655-33 din 30.06.1999 în temeiul căruia au fost calculate plăți suplimentare pentru depășirea concentrației maxim admisibile a poluanților în apele evacuate, la materialele cauzei se constată a fi lipsă a unui contract valabil în care să fie specificat o formulă clară de calcul pentru stabilirea plăților pentru recepționarea și evacuarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți.

În lipsa contractului, nu poate fi confirmat valoarea plăților pentru depășirea concentrației maxime admisibile a poluanților în apele evacuate.

Potrivit regulilor de probațiune, sarcina probei îi revine reclamantului în temeiul art.117 alin. (1) și 118 alin.(1) Cod de procedură civilă.

Așadar, din moment ce probele și materialele dosarului nu sunt în măsură să înlăture aceste îndoieli, instanța conchide că pretențiile reclamantului despre încasarea datoriei, subsecvent, penalităților în mărime de 484 477,52 lei calculate pentru perioada 06.2017-09.2021 sunt neîntemeiate.

Cu referire la pretenția privind încasarea cheltuielilor de judecată, instanța reține că potrivit art. 82 Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

În concepția art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenții, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretențiile reclamantului.

Astfel, reținând că acţiunea înaintată SA „Apă Canal Chișinău” a fost respinsă ca neîntemeiată, şi pretenția de încasare a cheltuielile de judecată urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Reieșind din cele expuse mai sus, instanța de judecată ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată înaintată SA „Apă Canal Chișinău” este nefondată, are un vădit caracter declarativ și urmează să fie respinsă, la dosar lipsind cu desăvârșire probe care să confirme

circumstanțele de fapt la care s-a făcut referire în cererea de chemare în judecată.

Referitor la cererea de chemare în judecată conexă depusă de SA „Vetropack Chișinău” către SA „Apă Canal Chișinău” privind anularea avizului de deconectare nr.2761 din 20.02.2023 și încasarea cheltuielilor de judecată instanța reține următoarele circumstanțe.

La 20 februarie 2023, S.A. „Apă Canal Chișinău” a emis Avizul de deconectare nr.2761, prin care aduce la cunoștința S.A. „Vetropack Chișinău” că în conformitate cu prevederile pct. 145 lit. e) din Regulamentul de organizare și funcționare a serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare din mun. Chișinău, aprobat prin Decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 14/11 din 11 august 2020, urmează să deconecteze instalațiile interne de alimentare cu apă și/sau canalizare de la sistemul public de alimentare cu apă și/sau de canalizare, din motivul neachitării facturii fiscale pentru serviciul de canalizare în cazul depășirii normelor CMA în sumă de 2 899 715,68 lei (inclusiv penalitate 484 477,52 lei) în decurs de 10 zile de la data-limită de plată indicată în factură.(f.d. 40,vol III)

După cum rezultă din materialele cauzei, avizul de decontare nr.2761 din 20.02.2023 a fost înregistrat la sediul S.A. „Vetropack Chișinău” la data de 20 februarie 2023 cu nr. 01-4A-26, fapt confirmat prin ștampila de intrare a corespondenței.

Prin cererea prealabilă din 23 februarie 2023, înregistrată la sediul S.A. „Apă Canal Chișinău” la data de 24.02.2023, S.A.„Vetropack Chișinău” a solicitat retragerea/anularea Avizului de deconectare nr. 2761 din 20.02.2023.(f.d 41-43, vol. III), însă a fost lăsată fără răspuns, astfel S.A. „Vetropack Chișinău” a depus prezenta cerere de chemare în judecată prin care a solicitat anularea avizului de decontare nr.2761 din 20.02.2023.

Instanța reține că prin referința depusă S.A. „Apă Canal Chișinău” a solicitat respingerea cererii privind anularea avizului de decontare nr.2761 din 20.02.2023 făcând referire la contractual de furnizare/prestare a serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare nr. 565533 din 01 octombrie 2021.

Ca urmare instanța reține că prin avizul de decontare nr.2761 din 20.02.2023 s-a invocat neachitarea facturilor fiscale pentru serviciul de canalizare în cazul depășirii normelor CMA în sumă de 2 899 715,68 lei (inclusiv penalitate 484 477,52 lei)

Din materialele cauzei s-a constatat că suma de 2 899 715,68 lei a fost formată ca urmare a neachitării facturilor fiscale din perioada iunie 2017- decembrie 2020 și nu au tangență cu contractual de furnizare/prestare a serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare nr. 565533 din 01 octombrie 2021.

Ca urmare instanța remarcă faptul că deși în referința depusă, SA ”Apa Canal Chișinău” face trimitere la Contractul nr. 565533 din 01.10.2021, la caz acesta nu este aplicabil, ori, după cum rezultă din acțiunea depusă inițial de către SA ”Apa Canal Chișinău”, raporturile juridice dintre părțile litigante prin care se solicită încasarea sumelor în mărime de 2 899 715,68 lei ca urmare a neachitării facturilor fiscale din perioada iunie 2017- decembrie 2020 au fost guvernate de Contractul din 30.06.1999 și nicidecum Contractul nr. 565533 din 01.10.2021.

Astfel se reține că acțiunea de încasare a sumelor a fost depusă de S.A. „Apă-Canal Chișinău” în luna aprilie 2021, iar Contractul la care face referire pârâtul în referință a fost semnat în luna octombrie 2021. Prin urmare, contractul respectiv nu poate produce efecte cu caracter retroactiv.

Instanța mai atrage atenția asupra faptului că în pct. 145 din Regulamentul de organizare și funcționare a serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare nr.355 din 27.09.2019, aprobat prin Hotărîrea Consiliului de administrație ANRE nr.355/2019 din 27.09.2019 este

prevăzut că operatorul are dreptul să suspende furnizarea apei consumatorului sau recepționarea apelor uzate de la consumator, prevenind în prealabil consumatorul, în cazurile :

a) starea tehnică nesatisfăcătoare a instalațiilor interne de apă și de canalizare ale consumatorului și refuzul consumatorului de a lichida nerespectarea regulilor de exploatare tehnică;

b) refuzul repetat al consumatorului de a permite personalului operatorului, împuternicit cu dreptul de control, accesul la instalațiile și la rețelele de alimentare cu apă și/sau canalizare, la dispozitivele și construcțiile aferente pentru examinările prescrise sau pentru verificarea și citirea datelor contoarelor, efectuarea măsurărilor și prelevarea probelor de ape uzate, controlul sigiliilor aplicate, reglementarea distribuției apei potabile (în cazul nerespectării limitelor stabilite), precum și pentru executarea altor lucrări de exploatare, întreținere, reconstrucție, construcție etc. Operatorul este obligat să documenteze acest fapt, întocmind în acest sens un act, care urmează a fi expediat consumatorului împreună cu avizul de deconectare;

c) dispoziția organelor teritoriale de supraveghere sanitară și de mediu;

d) neîndeplinirea de către consumator a condițiilor contractului încheiat cu operatorul privind limitele consumului de apă, volumul și calitatea apelor uzate evacuate sau privind cerințele de protecție a mediului;

e) neachitarea de către consumator a facturii pentru serviciul public furnizat / prestat de operator în decurs de 10 zile de la data-limită de plată indicată în factură, prezentată consumatorului cu respectarea termenului prevăzut la pct. 68 lit. q) din prezentul Regulament;

f) constatarea consumului fraudulos, depistarea sau constatarea faptului schimbării destinației spațiului din locativ în spațiu nelocativ, fără ca posesorul imobilului să solicite în termenul stabilit încheierea contractului de furnizare-prestare a serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare ca consumator, altul decât cel casnic, urmată de neachitarea facturii emise pentru serviciul recalculat, în decurs de 10 zile de la data-limită de plată indicată în factură, prezentată consumatorului cu respectarea termenului prevăzut la pct. 68 lit. q) din prezentul Regulament. „

Totodată în pct. 148 din același Regulament este prevăzut că este interzisă deconectarea instalațiilor interne de apă și de canalizare ale consumatorului de la sistemul public de alimentare cu apă și de canalizare în alte cazuri decât cele prevăzute în prezentul Regulament.

Ca urmare se reține că prin Avizul de deconectare nr. 2761 din 20.02.2023, emis de S.A. „Apă-Canal Chișinău” s-a încălcat prevederea imperativă prevăzută de art. 148 din Regulament.

La caz, temeiul invocat de către S.A. ”Apă-Canal Chișinău” în Avizul de deconectare nr. 2761, este neachitarea de către consumator a facturii pentru serviciul public furnizat/prestat de operator în decurs de 10 zile de la data-limită de plată indicată în factură, este inaplicabil, or după cum se atestă din materialele cauzei S.A. „Vetropack Chișinău” nu are careva datorie față de S.A. ”Apă-Canal Chișinău” la serviciul de alimentare cu apă și canalizare, or nu a fost probat contrariu.

Suplimentar instanța reține că sumele indicate în Avizul de deconectare nr. 2761 din 20.02.2023 în mărime de 2 899 715,68 lei (inclusiv penalitate 484 477,52 lei) sunt solicitate de S.A. „Apă-Canal Chișinău” cu titlu de plăți suplimentare pentru depășirea concentrațiilor maxim admisibile (CMA) a poluanților în apele uzate dar nu pentru serviciul de alimentare cu apă și canalizare.

Astfel, instanța ține să sublinieze și faptul că datoria în baza facturilor fiscale prin care S.A. „Apă-Canal Chișinău” care a stat la baza emiterii Avizului de deconectare nr. 2761 din 20.02.2023 au fost respinsă prin prezenta hotărîre ca fiind neîntemeiată.

Prin urmare, instanța va anula Avizul de deconectare nr. 2761 din 20.02.2023 emis de către S.A. „Apă-Canal Chișinău” ca fiind neîntemeiată.

Referitor la solicitarea reclamantului SA „Vetropack Chișinău” pe acțiunea conexă privind încasarea cheltuielilor de judecată instanța notează că potrivit art. 94 alin. (1)-(2) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului. În cazul mai multor reclamanţi sau pîrîţi, aceştia sînt obligaţi să compenseze cheltuielile de judecată în mod egal, proporţional sau solidar, în funcţie de interesul fiecăruia ori de caracterul litigiului dintre ei. Dacă unul dintre coparticipanţi a utilizat mijloace speciale de apărare judiciară, ceilalţi nu sînt responsabili de cheltuielile lui.

De asemenea, conform art.3 alin.(1) din Legea taxei de stat nr.1216 din 03 decembrie 1992, (în vigoare la data depunerii cererii de chemare în judecată) cererile de chemare în judecată privitor la litigiile cu caracter patrimonial, se impun cu taxă de stat în mărime de 3% din valoarea acţiunii sau din suma încasată, dar nu mai puţin de 270 lei şi nu mai mult de 50000 lei de la persoanele juridice.

În acest sens instanța va dispune încasarea de la SA „Apă-Canal Chișinău” în beneficiul „Vetropack Chișinău” cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat în mărime de 270 lei achitată la depunerea acțiunii conexe, fapt confirmat prin ordinul de plată nr.5006 din 24.02.2023.(f.d.12, vol. III).

Totodată, instanța de judecată reține că, conform art.6 alin.(1) din CEDO, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî, fie asupra încălcării drepturilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa.

Drept rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele.

Instanța nu se expune asupra fiecărui argument invocat de participanții la proces, ținând cont de Avizul nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că, motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat.

Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că, judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos, 19 aprilie 1994, pct.61, seria A, nr.288).

În conformitate cu prevederile art.238-241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată,-

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de SA „Apă-Canal Chișinău” către SA „Vetropack Chișinău” privind încasarea datoriei și cheltuielile de judecată, se respinge ca neîntemeiată.

Se admite cererea de chemare în judecată conexă depusă de SA „Vetropack Chișinău” către SA „Apă-Canal Chișinău” privind anularea avizului de deconectare, încasarea taxei de stat.

Se anulează avizul de deconectare nr.2761 din 20.02.2023.

Se încasează de la SA „Apă-Canal Chișinău” în beneficiul „Vetropack Chișinău” cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat în mărime de 270 (două sute șaptezeci) lei.

Hotărîrea este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul centru).

Preşedintele şedinţei
judecătorul Octavian Dvornic